ΔΑΦΝΗ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘΜΟΣ 47

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Ἰουνίου 1910
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
Γραφεῖα: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 34

Ἀπο τας Καλλονας

ΑΓΝΗ ΒΕΡΗ

Ἡ ἀνακηρυχθεῖσα ὡς πρώτη καλλονὴ τῆς Σμύρνης κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν τῆς «Δάφνης»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

(Ἐντυπώσεις καὶ σκέψεις)

Δι' ἐκεῖνον ὅττις διὰ πρώτην φορὰν ἀποπειραθῇ νὰ ταξειδεύσῃ ἀπὸ Λάρισαν εἰς Βόλον καὶ ὴ κατὰ μῆνα Μάϊον, τὸ ἐξαπλούμενον πρὸ αὐτοῦ θέαμα εἶναι τοσοῦτον φαντασμαγορικὸν καὶ τόσον μεγαλοπρεπὲς, ἐφ' ὅσον μάλιστα πλησιάζει το τραῖνο πρὸς τὸ Βελεστῖνον, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ καταλειφθῇ οὗτος ὑπὸ μιᾶς ρεμβώδους ἐκπλήξεως, ἐντεινομένης ἐφ' ὅσον προχωρεῖ πρὸς τὸν Βόλον καὶ ἐκτείνεται προ αὐτοῦ τὸ θέαμα τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου, μὲ τὰς ἰδιορρύθμους κοιλότητας καὶ ἐξοχάς του, μὲ τὰ ἀπειροπλοῦτη χωρία του καὶ τὴν ρωμαντικὴν περὶ αὐτὸν καὶ μαγευτικὴν φύσιν.

Ὅταν ἔφθασα εἰς Βελεστῖνον ἐνόμισα ὅτι ἡ πρόσοψις τοῦ σταθμοῦ ἐχρησίμευεν ὡς προθήκη τοῦ ἀνθοπώλου κ. Τσούτσου, μὲ τὰ ὡραῖα καὶ παμμεγέθη κόκκινα καὶ λευκὰ τριαντάφυλλα, κάτι τριαντάφυλλα, τὰ ὁποῖα ἦτο ἀδύνατον νὰ πεισθῇ ὅτι ἦσαν ἀληθινά, τριαντάφυλλα τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν ἐπὶ τοσοῦτον τὸν θαυμασμὸν τῶν συνταξειδιωτῶν μου, ὥστε ἡ ἐκ Πειραιῶς κυρία ἐβίαζε τὸν σύζυγόν της μὲ κίνδυνον νὰ χάσῃ τὸ τραῖνον, νὰ καταβῇ νὰ τῆς κόψῃ ἕνα ἀπὸ τὰ θαυμασια ἐκεῖνα τριαντάφυλλα.

Καὶ ἡ ἀφορμὴ ἀκριβῶς αὐτὴ ὑπῆρξεν αἰτία τῆς γνωριμίας μας, γνωριμίας ἡ ὁποία θὰ μείνῃ δι' ἐμὲ ἀλησμόνητος.

Τὴν 10ην πρωϊνὴν ἔφθασα εἰς Βόλον καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον συνήντησα εἰς τὸν σταθμὸν ἦτο ἕνας μικροκαμωμένος διερμηνεὺς τοῦ ξενοδοχείου τῆς Γαλλίας Γ. Ἀποστολίδης.

Τί πρωτότυπος ἄνθρωπος καὶ τί μεγαλόκαρδος! Κάτοχος 3—4 γλωσσῶν, εὐγενέστατος, ὑπόχρεωτικώτατος, μὲ ἀκκισμοὺς μείρακος, μὲ ψυχὴν παιδικήν, μὲ γενναῖα αἰσθήματα καὶ μὲ μίαν ἰδέαν ριζωμένην βαθεῖα μέσα του : ὅτι εἶνε κατακτητὴς καὶ... παληκαράς.

Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς ὁποῖον θελήσει νὰ τὸν ἀτενίσῃ ἀγρίως. Ἔχει ἑτοιμον τὸν σανταμᾶν δηλ. μιαν ἀμφίστομον μάχαιραν ἐν εἴδει γιαταγανιοῦ, κρεμαμένην μέχρι τοῦ μεσουνυκτίου ἐν τῷ δωματίῳ του, ἀπὸ δὲ τοῦ μεσουνυκτίου μέχρι τῆς 4 π. μ. μέσα εἰς τὸ κασκάκι του.

Ἡ γνωριμία τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπαρίου μὲ ἔκαμε νὰ εὐχαριστηθῶ ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν διαμονήν μου εἰς Βόλον, ὅπου χάρις εἰς τὸν ἀγαπημένον μου φίλον Ἰωάννην Ἀνθούλην, ἐνωμοτάρχην, παρέμεινα ἐπὶ τόσας ἡμέρας, ἀποκομίσας πλείστας ὅσας καλὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς γνωριμίας τοῦ ἀγαπητοῦ μου Σαρρῆ, ἑνὸς τελείου ἀνθρώπου ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Α. Ἀνδρέου, τοῦ γνωστοῦ παληκαροῦ τοῦ Βόλου, εἰκόνα τοῦ ὁποίου θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μετὰ σχετικῶν σημειώσεων.

Τς. Δς.

Εἰς τὸ προσεχές : Αἱ ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὸν Βόλον. Ὁ παληκαρᾶς του. Μία ἱστορικὴ νύχτα. Ἡ ἑορτὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς ἐν Βόλῳ.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ 'ΔΑΦΝΗΣ,

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Θήρα. — Μικρὰ νῆσος ἡφαιστειώδης, εἰς τὴν ὁποίαν μεταβαίνουσιν οἱ κυνηγοὶ συνοδευόμενοι ἀπὸ σκύλους καὶ φέροντες ἐπ' ὤμων τὸ πυροβόλον.

Θεῖον. — Πᾶν πρᾶγμα προερχόμενόν ἐκ Θεοῦ καὶ ἀναπόφευκτον πρὸς κατασκευὴν πυρίτιδος.

Θῶραξ.—Τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ στήθους μας μὲ τὸ ὁποῖον ἐνδύουν τὰ μεγάλα πολεμικὰ σκάφη.

Θεωρία. — Πᾶσα φιλοσοφικὴ σκέψις διδισκομένη εἰς τοὺς στρατῶνας ἀπὸ τῆς 1—2 μ.μ. ὥρας. Ὅταν ἀφορῇ εἰς ἐκκλησιαστικὰ πράγματα λέγεται θεωρία ἐπισκόπου.

Θεός.—Τὸ μόνον ὂν ὅπερ πᾶς τις δύναται νὰ ὑβρίσῃ ἀτιμωρητεί. Κατασκευάζονται καὶ τεχνητοὶ διὰ τὰ δράματα καὶ τὰς πολιτικὰς κρίσεις καὶ λέγονται «ἀπὸ μηχανῆς».

Ἵππος. — Τετράπουν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις κινεῖ τὰς μηχανὰς τῶν ἀτμοπλοίων.

Ἱππότης. — Κατὰ τὸν μεσαίωνα πολεμιστὴς εὐγενὴς ἐπιβαίνων ἵππου κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους παυθέντες νομάρχαι, ἱεροψάλται καὶ ὀδοντοϊατροί, φέροντες τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸ στῆθος.

Ἶρις. —Θᾶσις τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, παρατηρουμένη εἰς τὸ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν μας.

Ἰστός.—Εὑρίσκεται εἰς τὰς σάρκας τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν, πλέκεται δὲ ὑπὸ τῶν ἀραχνῶν· ἐπ' αὐτοῦ δὲ αἰωροῦσι τὰς σημαίας καὶ τὰ πανιά των τὰ πλοῖα.

Κλῆρος. — Τὸ ἱερατεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται κατὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν τοῦ λαχείου καὶ κατὰ πᾶσαν κλήρωσιν στρατευσίμων.

Κάλαμος.—Στέλεχος φυτοῦ φυομένου παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξασκοῦσι τὸ ἔργον των οἱ δημοσιογράφοι.

Κόλπος.—Τὸ πολυθέλγητρον μέρος τοῦ γυναικείου σώματος, ὅπερ αἱ γυναῖκες ἀφίνοσσιν ἀνοικτὸν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον εὐαρέστως προσορμίζονται τὰ βλέμματά μας καὶ τὰ πλοῖα ἐν τριχυμίᾳ.

Κοινωνία. — Ἠμπορεῖς νὰ ζήσῃς ἐντὸς αὐτῆς δι' ὅλης σου τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ τὴν ἀποφύγῃς κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου σου, διότι ἄλλος δὲν εἰσέρχεσαι εἰς τὸν Παράδεισον.

Κοχλίας.—Ζῷον μικρὸν μὲ δύο προεξοχὰς τῆς κεφαλῆς καὶ καταλεῖπον συελῶδες ἴχνος τῆς διαβάσεώς του· δι' αὐτοῦ ἀνυψοῦται τὸ ὕδωρ ἢ μεγάλα ῥεύματα.

Κόσμος. — Τὸ σύμπαν ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, ὅπερ φέρουσι φιλοκάλλως αἱ κυρίαι καλλωπιζόμεναι εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν φέρει δὲ εἰς τὰς γυναῖκας ἡ σιγή.

Κύριος.—Οὗτω λέγεται ὁ Ὕψιστος καὶ πᾶς ἄνθρωπος φέρων ὀπωσοῦν εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν.

Κόρη. —Νεᾶνις ἀνύπανδρος. Ἕκαστος καὶ ἄγαμος ἂν εἶνε, ἔχει δύο τοιαύτας.... εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Λειτουργία.—Μυστικὴ ἱεροτελεστία, ἣν τρώγει μόνον ὁ ἱερεὺς ἐν σχήματι μικροῦ ἄρτου. Ἄλλοτε ἐτελεῖτο μόνον εἰς τοὺς ναούς· τώρα ὅμως λειτουργεῖ τὸ Σύνταγμα, ὁ Νόμος καὶ διάφορα ἄλλα.

Λίμα.—Προτεύουσα τῆς Περουβίας, ἣν ἀποφεύγουσιν ὡς πανώλη πάντες οἱ ἔχοντες ἐργασίαν.

Λεύκωμα. — Ἓν τῶν δύο περιεχομένων τοῦ ᾠοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου γράφουσι στίχους οἱ ποιηταί.

Λόγος.—Ἔκφρασις ἰδεῶν, τὴν ὁποίαν ἀναγγέλλει ὁ βασιλεὺς κατὰ πᾶσαν ἔναρξιν βουλευτικῆς περιόδου. Οἱ περὶ τοὺς λόγους ἀσχολούμενοι καλοῦνται λογάδες.

Λύκος.—Θηρίον αἱμοβόρον, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ἐκπυροσκορτήσῃ τὸ τυφέκιον. Ὁ τόπος ἔνθα συγκεντροῦνται οἱ λύκοι καλεῖται Λύκειον. ('Ακολουθεῖ)

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΣΟΚΙΝ

Στὸ θέατρο τὸ χθεσινὸ
παίξαν «τὸ Φροῦτο τὸ ξυνὸ»

Πολλαὶς ποῦ κατὰ πόδα δὰ
τὴν πρόοδ' ἀκολουθοῦνε
ἤρθαν ν' ἀκούσουν μερικὰ
καὶ μερικὰ νὰ ... 'δοῦνε—
καὶ μερικὰ νὰ 'δοῦνε ...

Μὰ κρῖμα ποῦ τοῦ κόψανε
πολλαῖς σκηναῖς ὡραίαις
Δὲν εὐχαριστηθήκανε
καθόλου ἢ καϋμέναις
Γιὰ ὅσα, λέει, δὲν ἔκανε
νὰ μάθουνε ἢ νέαις
καὶ ξέρουνε καλύτερα
πολὺ ἢ παντρεμέναις

Κι' ἀλήθει' ἀφοῦ τὰ ξέρουνε,
τὰ ξέρουμε καὶ 'μεῖς,
ἂς μείνουν μόνον ἄγνωστα
διὰ τοὺς ... ἀγενεῖς. (!)

Λάρισα Θ. Θέ...

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Καὶ σύ, Γαλλία, ξακουστὴ τῆς δόξης θυγατέρα, ποῦ ἔτρεμ' ἡ ὑφήλιος στ' ὄνομα τοῦ παιδιοῦ σου, ποῦ ξάπλωσες τὰ φῶτά σου στὸν κόσμο πέρα-πέρα καὶ σκόρπισε τὴ 'λευθεριὰ ἡ κόψι τοῦ σπαθιοῦ σου, καὶ σύ, Γαλλία, σήμερα θὰ δέσῃς μ' ἀλυσσίδα τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

Καὶ ξέχασες πῶς μιὰ φορὰ ἡ φτερωμένη Νίκη κρατῶντας τὸ γρυσὸ σπαθὶ ἐγαλμένο ἀπὸ τὴ θήκη ἀδέλφωσε στὸν οὐρανὸ τὸ ἅγιο ὄνειρό μας, τὸν μέγαν Ναπολέοντα μὲ τὸν 'Αλέξανδρό μας; 'Εξέχασες πῶς ἔδωσε στὸ γιό σου τὴν ἐλπίδα; ἡ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἡ πατρίδα;

Κι' ὁ κόσμος, ποῦ τὴ λευθεριὰ μὲ τόνομάσου σμίγει ὅταν μιὰ μέρα—μὲ καιρὸ—τὴν ἱστορία ἀνοίγῃ καὶ σκεπτικὸς τὰ φύλλα της γυρίζει ἕνα-ἕνα γιὰ νὰ διαβάσῃ τῶν ἐθνῶν τὰ τόσα περασμένα, ὦ! τί θὰ πῇ ὅταν ἰδῇ πῶς δένεις μ' ἀλυσσίδα τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

Δὲν φθανουν τόσοι ἄδικοι τοῦ κόσμου διπλωμάται ποῦ θέλουν νὰ μοιράσουνε ἄλλοῦ τὰ χώματά μας καὶ προσπαθοῦν παντοτεινὰ οἱ δόλοι: προστάται νὰ σβοῦσουν ἀπ' τὰ στήθειαμας τὰ τόσα ὀνειρατάμας καὶ σύ, Γαλλία, τῆς σκλαβιᾶς θὰ βάλῃς τὴ σφραγῖδα 'στὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, σοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

'Ελάτε νὰ σκλαβώσετε τὸ ἔθνος τῶν ὀνείρων, ἂν ἡ 'Αγγλία το μισεῖ, τὸ ἔψαλεν ὁ Βύρων! Καὶ ἂν τὴν Κρήτη σήμερα τὴ θέλετε δεμένη μὰ μάθετε πῶς ἀπὸ σᾶς κανεὶς δὲν περιμένει, καὶ στὰ παιδιά της μοναχὰ θὲ νἄχῃ τὴν ἐλπίδα ἡ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἡ πατρίδα.

Σ....

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸ τῆς πληθώρας τῶν ἀποσταλέντων ἡμῖν διηγημάτων κατέστη ἀδύνατος ἡ ἄμεσος κρίσις αὐτῶν, ἀνεθέσαμεν δὲ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Δαραλέξη, Ροδοκανάκη καὶ τοῦ Διευθυντοῦ μας τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀποσταλέντων.

Κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς δυστυχῶς ὅλοι, μὰ ἀνεξαιρέτως ὅλοι δὲν συνεμορφώθησαν εἰς τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ γράψαντες κάτι, ὄχι ὅμως καὶ ἠθογραφικὸν διήγημα.

Διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέρριψεν ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα πλὴν ἓξ θεωρηθέντων ἀνεκτῶν καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τοὺς τίτλους οἱ βρυκόλακες τοῦ Ντίνου Ἔλκτου ἓξ 'Ἀθηνῶν, τὸ μεράκι τοῦ Μπάρμπα Λάγιου τοῦ Α. Ρ. καὶ αἱ δύο καρδίαι τοῦ Φ. Παρθένου ἓξ 'Αγυιᾶς κρίνονται τοιαῦτα ὥστε μόνον ἀποσπάσματα τινὰ ἐξ αὐτῶν νὰ δικαιολογῶσι τὴν κρίσιν μας, καθόσον εἶνε γραμμένα διὰ κάθε ἄλλην αἰτίαν, ὄχι ὅμως καὶ ὡς ἠθογραφίαι. 'Ἰδίως τὸ β'. ἔχει τοιαύτην ἀρχὴν ὥστε θὰ ἠδύνατό τις νὰ τὸ ὑποθέσῃ ὡς διεκδικοῦν τὸ πρῶτον βραβεῖον, ἐν τούτοις μεταστρέφεται αἰφνιδίως καὶ καθίσταται ἀνιαρὸν καὶ ἀνοῦσιον· τὰ θεωρεῖ συνεπῶς ἄξια ἁπλῶς ἐπαίνου.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Παίδικοὶ ἔρωτες» τοῦ Ν. Νικολαΐδου, τοῦτο εἶνε τέλειον καὶ ἄξιον πρώτου βραβείου ἀλλὰ δυστυχῶς ἀντὶ μιᾶς σελίδος τῆς «Δάφνης» θὰ καταλάβῃ μίαν «Δάφνην» ὁλόκληρον καὶ συνεπῶς τίθεται ἐκτὸς διαγωνισμοῦ.

'Εναπομένουσι δύο εἰσέτι ἔργα τὸ «Κρητικὰ διηγήματα» τῆς κ. Α. Καντζουροῦ ἐκ Χανίων Κρήτης καὶ ὁ «ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸ» τοῦ Γ. 'Αθάνα ἐκ Ναυπάκτου.

Οὐδὲν ἐκ τούτων κρίνεται ἄξιον πρώτου βραβείου. Τὸ τῆς κ. Καντζουροῦ, χάρις εἰς τὸν ὡραῖον ἐπίλογόν της, ἐν ᾧ ἀναφέρει ἤθη τινὰ Κρητικὰ θεωρεῖται ὡς ἄξιον τρίτου βραβείου.

Τὸ τελευταῖον τοῦ κ. 'Αθάνα, συγκεντροῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅλα τα καλὰ στοιχεῖα τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ὁ κ. 'Αθάνας εἶνε ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων διότι διεισέδυσε ἀκριβῶς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀτυχῶς ὅμως τὸ τέλος τοῦ διηγήματός του εἶνε ἀσαφες καὶ δὲν ἐκδηλοῖ φανερώτερον ὅ,τι θέλει νὰ ἐκδηλώσῃ.

Ἐν τούτοις κρίνεται ἄξιον δευτέρου βραβείου.

Οὕτω εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλουσι δημοσιευθῇ τὰ δύο τελευταῖα ἔργα τῶν κ. κ. Καντζουροῦ καὶ 'Αθάνα, οἵτινες παρακαλοῦνται νὰ μᾶς στείλωσιν τὴν διεύθυνσίν των ἵνα τοῖς ἀποστέλλεται ἡ «Δάφνη» δωρεὰν ἐπὶ ἓξ μὲν μῆνας εἰς τὴν πρώτην, ἐπὶ ἓν ἔτος δὲ εἰς τὸν β'. 'Ωσαύτως παρακαλοῦνται νὰ μᾶς στείλωσι τὰ κλισέ των ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων τὰς εἰκόνας των μετὰ ὀρ. 6.

Τῇ λατρευτῇ μου φίλῃ Φαίδρα
«'Αλληγορία»

LE TEMPS CHANGE!

Τί ὤμορφη βραδειὰ μαγευτικὴ
πῶς λάμπει τὸ φεγγάρι ἐκεῖ ψηλά,
στὰ μάτια κυτταζόμασθε τὰ δυὸ
Μὲ ἀγαπᾶς ; Σὲ ἀγαπῶ! !

. . . . . .

Μὰ ξάφνου ἀλλάζει ὁ καιρὸς,
βροχὴ, χαλάζι ... κεραυνὸς,
σβύνει τὸ φεγγαράκι ἀπὸ ψηλὰ
καίει καὶ τὴν φτωχή μας τὴν καρδιά!

Κέα 'Ιούνιος 1910 **La Diallesse**

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. Μετὰ τοὺς γλεντζέδες ἐπαίχθησαν τὰ Παναθήναια. Χθὲς δὲ διὰ πρώτην φοραν το «Σὰν τὰ φύλλα» περὶ οὗ εἰς το προσεχὲ.

ΑΡΝΙΩΤΗ. Τὸ 'Ελληνικὸν Μελόδραμα ἀρίστα κατηρτισμένον ἤρχισεν ἀπὸ τῆς προχθὲς τας παραστάσεις του. Χθὲς εἶχε Καβαλέριαν καὶ Παλιάτσους.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Χθὲς ἡ «Γκόλφω,» ἀπόψε πιθανὸν νὰ ἔχῃ νέον ἔργον.

ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Χθὲς ὁ «ἀρχιεργάτης.' 'Απόψε πιθανῶς νὰ ἐπαναληφθῇ. Αὔριον ὁ Κινηματογράφος τοῦ 1909 μὲ νέα τραγουδάκια.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Ὁ πατριωτικώτατος Σύλλογος «Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος» την παρελθοῦσαν τετάρτην διωργάνωσεν ευφοριτικὴν παράστασιν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς «Νεαπόλεως« πρὸς ἀνέγερσιν ἀναμνηστικῆς στήλης ὑπερ τῶν ἐν Δομοκῷ πεσόντων μεταξὺ Ἰταλῶν, διὰ τῆς ὡραιοτάτης τραγῳ ἰας «ἡ Καλλιρρόη» τοῦ διαπρεποῦς δραματικοῦ συγγραφέως κ. 'Αχιλλέως Καραβία γνωστοῦ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ ἀπὸ ἄλλα λαμπρὰ ἔργα, ἰδίως ἀπὸ την «Μακεδονίαν», ἥτις παιχθεῖσα ἐπανειλημμένως ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Εἰς τὴν παράστασιν παρευρέθησαν, πλὴν τοῦ διοικητοῦ συμβουλίου τοῦ Συλλόγου «Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος» πολλῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου τῆς ἡμετέρας ἀριστοκρατίας καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Πρεσβευτὴς τῆς 'Ιταλίας, ὅστις συνεχάρει καὶ ηὐχαρίστησε τον κ. Καραβίαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του, καθὼς καὶ οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Παιδείας.

Τὸ μικρὸν τοῦτο σημειωμα δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐκταθῶμεν περισσότερον ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ διακεκριμμένου συγγραφέώς μας, λέγομεν δὲ μονον ὅτι ἡ «Καλλιρρόη» εἶνε ἔργον, το ὁποῖον προώρισται νὰ ζήσῃ, τόσῃ εἶνε ἐν αὐτῷ ἡ γλαφυρότης, ἡ ἀρχαιοπρέπεια καὶ ἡ κλασικὴ πνοῆ, ἥτις τὸ διαπνέει.

Ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς ἐπαίχθη καὶ ἐξηκολούθησεν «ἡ Πεταγιώτισα» τῶν κ. κ. Κυριακοῦ καὶ Σταθοπούλου μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

Ἀπὸ αὔριον συνεχίζει τας παραστάσεις του εἰς τὸ Πανελλήνιον.

ΒΑΡΙΕΤΕ. Τὴν Δευτέραν ἐπαίχθησαν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν «Ἡ σύζυγος» τοῦ κ. Δάσκαρη καὶ «Ὁ ἄνθρωπός μας», τοῦ κ. Χόρν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸ εἶδός του εἶνε ἀρκετὰ καλὸν, μὲ ὡραῖον διάλογον καὶ πλήρες εὐφυολογημάτων, ὁ δὲ «Ἄνθρωπός μας» ὑπερ τὰς προσδοκίας ὅλων τέλειος, ἀπέδειξε τὸν κ. Χόρν κάτοχον τελειος τῆς σκηνῆς, καθόσον τὸ ἔργον του δὲν ἦτο ἄλλο τι εἰμὴ σειρὰ διαρκὴς σκηνικῶν μεταλλαγῶν καὶ μεταπτώσεων, συγκρατουσῶν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον ἐξέσπασεν ἐπανειλημμένος εἰς παταγώδη χειροκροτήματα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ Χθὲς ἤρχισεν ἡ ὡραία ὀπερέττα **Gattini** *μὲ τὴν «Εὔθυμον χήραν», ἥτις ἐπαναλαμβάνεται ἀπόψε.*

ΓΛΥΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

(Κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρο)

— Ψίτ! ψίτ, ψυχή μου Μαριάννα μου
— Σκάσε! Θὰ 'πῶ τὴ μάνα μου
— Ψίτ, ψίτ! ἀγάπη μου γλυκειά
— Σῶπα! Μὴ βγάλεις τσιμουδιά!
— Δὲν μ' ἀγαπᾶς ; καλή μου Μαριάννα μου
— 'Ἤρε κουβᾶ ἡ μάννα μου ..
— Μοῦ 'καϊνε φλόγες τὴν καρδιὰ
— Νερό! ! νὰ σβύσω τὴ φωτειά!

'Αγυιά. 'Απρίλης 1910. *Χραπ. Παπ.*

ΠΕΡΙ ΡΑΘΥΜΙΑΣ

Ἡ ραθυμία εἶνε τὸ ἀντίθετον τῆς ἐπιμελείας. Αὕτη εἶναι ἡ ἀφετηρία πασῶν τῶν ἀπορρεουσῶν δυστυχιῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι σοφῶς ἔδωκαν τὸν ὁρισμὸν «ἡ ἀργία μήτηρ πάσης κακίας», ἐκεῖνος ὅστις συνείδισεν εἰς τὴν ὀκνηρίαν εἴτε πένης εἴτε πλούσιος, θεωρεῖ τὴν ἐργασίαν ὡς ἐξευτελιστικὸν πρᾶγμα, καὶ ἂν μὲν εἶνε πλούσιος δὲν βλάπτει τόσον πολύ, διότι τὰ ὑλικὰ μέσα ἅτινα κέκτηται δὲν ἀναγκάζουσι νὰ καταφύγῃ εἰς πράξεις προσβαλλούσας τὸν ἑαυτόν του καὶ φθειρούσας τὴν πολιτείαν. Ὁ ράθυμος ὅμως ἄνθρωπος δὲν δύναται ὅταν εἶνε πένης νὰ ζήσῃ βίον ἐνάρετον καὶ ἀγαθόν, διότι θὰ ἐξαναγκασθῇ πρὸς πόρον ζωῆς νὰ γίνῃ κλέπτης, ψεύστης, ἀτατεὼν κ. λ. ἐνταῦθα δὲ θὰ προέλθωσι τὰ διάφορα κακοποιὰ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας, εἰς ἣν βιοῦσιν ὡς περιττὰ καὶ ἐπιβλαβῆ, ὡς ἐμβάλλοντα καθ' ἡμέραν εἰς τὴν πολιτείαν καὶ κοινωνίαν μεγάλας βλάβας, ἡ μὲν κοινωνία διότι ἕκαστος φιλήσυχος καὶ φιλότονος ὢν πολίτης θὰ διατρέχῃ κίνδυνον τῆς τιμῆς καὶ περιουσίας αὐτοῦ, ἡ δὲ πολιτεία θὰ διατρέφῃ τόσον στρατόν, πρὸς διατήρισιν τῆς τάξεως, καὶ θὰ ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τροφίμων ἅτινα θὰ διαθέτῃ εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν ριπτομένους ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκλιματίας, ἐξ ὧν τὰ πλεῖστα τὼν ἐγκλημάτων προέρχονται ἐκ τῆς ὀκνηρίας. Ἐν ὀλίγοις δ' εἰπεῖν, ἐκεῖναι αἱ κοινωνίαι καὶ πολιτεῖαι εὐημεροῦσι καὶ προοδεύουσιν, ὅταν τ' ἀπαρτίζοντα αὐτὰς ἄτομα εἶνε φίλεργα καὶ φιλότονα. Ἐναργεστάτη ἀπόδειξις τούτου εἶνε τοῦ ἐπιμελοῦς καὶ ἀμελοῦς μαθητοῦ, διότι ὁ μὲν ἐπιμελὴς θὰ ἀπολαύσῃ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς τῶν ἑαυτοῦ κόπων, ὁ δὲ ὀκνηρὸς τοὺς καρποὺς τῆς ἀμελείας του, ἄλλως τε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμακάρισε τὸν γεηγοροῦντα «μακάριος ὁ δοῦλος ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, ἀντάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ραθυμοῦντα», καὶ ὀρθῶς εἶπον καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τὰ δύο ταῦτα γνωμικά :

«Τ' ἀγαθὰ κόποις κτῶνται» καὶ «τῆς παιδείας αἱ μὲν ῥίζαι πικραὶ οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς.»

Μαθητὴς Β' Γυμνασίου Βαρβακείου
Γεώργ. Π. *Νάντης*

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ δύο πασίγνωστα 'Αθηναϊκά μας κέντρα Γιαννάκη καὶ Doré συγκεντροῦται οὐκ ὀλίγος κόσμος. Αὐτὰς δὲ τὰς ἡμέρας ἰδίως ὅπου ὑπερβολικὴ ζέστη ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει μας, συναθροίζεται ὑπὸ τὰ δενδρύλλια ἀμφοτέρων τῶν κέντρων μας ἀρκετὴ μερὶς τῆς φιφτυουϊδικῆς κοινωνίας μας ἀποτελουμένη ἐκ διαφόρων δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται καὶ μία φιφτυουϊδικὴ σιλουέτα, ἧς τὸ ὄνομα διὰ λόγους εὐνοήτους ἀποφεύγομεν νὰ ἀναφέρωμεν, ἀρκούμενοι εἰς τὰ ἀρχικὰ Σ. Ρ. 'Ελπίζομεν ὅτι τάχιστα θὰ τὴν μαντεύσετε διότι ὅλων τῶν τακτικῶν θαμώνων τοῦ Γιαννάκη, ὅπου κατὰ προτίμησιν συχνάζει εἶναι γνώριμος.

Ν. Γρηγ.

— Δοὺς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς σχολῆς ὁ ἐκ Ναυπλίου φίλος κ. Θεόδωρος Ζωϊόπουλος ἀνηγορεύθη διδάκτωρ μὲ τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς».

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖά μας τὰ τρία πρῶτα τεύχη τῆς «'Ανεμώνης» ἀντὶ δραχμῆς 1,50.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«'Εφημερὶς τῶν Κυριῶν». Ἔργα : τῆς κ. Παρρὲν, περὶ «πολιτευομένων γυναικῶν» καὶ «'Ινδῶν γυναικῶν», Α. Βασιλειάδου περὶ «πρώτων δοντιῶν», Γ. 'Επαχτίτη «τὸ χάρισμα τῆς θεᾶς», Κ. Παρρὲν «τὸ μαραμένον κρῖνον» τέλος, «Εὖα νικήτρια» ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, παγκόσμιος γυναικεία κίνησις, θεατρικὰ, πολιτικὰ, βιβλία, εἰκόνες κλπ.

«Καλλιτεχνικὴ 'Επιθεώρησις». Ἔργα τῶν κ. κ. : Ε. Μαρτζώκη περὶ «'Ιταλικῆς Μουσικῆς», Σ. Μπρισιμιτζάκη «ὁ Σοπὲν καὶ ἡ μουσικὴ του», Σταμ. Σταματίου περὶ Μανδολινάτας, καλλιτεχνικὴ κίνησις, εἰκόνες κλπ.

«Πιναχοθήκη». Ἔργα : Ε Κοντοπούλου. 'Απὸ τοὺς κόσμους τῶν ὀνείρων «ἡ πεταλούδα» Κ. Λίπλα, Ρόζας 'Ιωάννου, Ματαριτείδου, τραγούδια, Χ. Χρηστοβασίλη «ἡ ἀρταγὴ τῆς πανώρης Δάφνης» διήγημα, Α. Παναγωτάτου «Μπετόβεν», 'Ιούλιος Ρενάρ, Μὰρκ Τουαίν, Σέλμα Λάγγερλοφ, πρόσωρο ἰδιοφυΐαι, καλλιτεχ. χρονικά, γράμματα καὶ τέχναι πλῆθος εἰκόνων καὶ θεατρικά.

«'Ελληνικὴ 'Επιθεώρησις» Ἄος Σ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΙΗΤΗ

Καὶ ἀγαπημένο μου φίλο

ΣΤΕΦΑΝΟ ΜΑΡΤΖΟΚΗ

Σ' ἐσὲ ποῦ ζῆς στὰ ὕψη
στὰ γαλανὰ οὐράνια
δὲν πρέπουνε στεφάνια
ἀπ' τ' ἄνθη πώχει ἡ γῆ

Ὅσα στὴν ἀγκαλιά της
αὐτὴ κρατεῖ κλεισμένα
εἶν' ὅλα μολυσμένα
ὡς κι' οἱ ἄνθοι αὐτοί.

Σὲ δὲ ἀπ' τοῦ Παραδεισου
τὰ λούλουδα τὰ σπάνια
τὰ θεῖα, πρέπουνε στεφάνια
ὡραῖα, ζηλευτά.

Στεφάνια, ἀπὸ ἀγγέλου
χέρια γλυκὰ πλεγμένα
στεφάνια μαγεμμένα
στεφάνια ὀνειρευτά.

Ἄργος 1910. **Σπύρος Α. Παναγιωτόπουλος**

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΕ ΤΑΞΕΙΔΙ

Τὸ κατάστρωμα ἦταν ἔρημο ἀπὸ ἐπιβάτες.

Μόνο κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ καπνιστηρίου διάκρινεν ἕνα ὀζὸ βέλο ποῦ κινοῦσεν ὁ ἄνεμος. Καὶ κάτ' ἀπ' τὸ διάφανο αὐτὸ πέπλο τὸ χαριτωμένο κεφάλι μὲ ξανθὰ μαλλιά, ἑνὸς κοριστιοῦ, ποῦ μὲ χάρι σκυμμένο φαινόταν ὅτι ἔβλεπε, μὲ προσοχὴ μέσα σ' ἕνα μαῦρο κουτί.

Ὁ Κίμων κεντήθηκε ἀπὸ περιέργεια καὶ ἐνδιαφέρον καὶ ἐπρόσεξε περισσότερο. Ἐκείνη ὅμως, φαίνεται, πῶς τὴν ἐβάρυνε τὸ βλέμμα του γιατ' ὑψωσε ἀπότομα τὸ κεφάλι, φανερώνοντας ἕνα ὡραῖο πρόσωπο μὲ ἐκφραστικὰ μαῦρα μάτια ποῦ φαινόνταν πιὸ μαῦρα στὴν ἀντίθεσι τῶν ξανθῶν μαλλιῶν. Τότε τοῦ φάνηκε ὅτι τοῦ ἔκανε νεῦμα μὲ τὸ χέρι, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τοῦ πῇ νὰ στρέψῃ πρὸς ἄλλο μέρος τὸ ἐνοχλητικὸ βλέμμα του. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Κίμων ἐξακολουθοῦσε ἀκίνητος νὰ κυττάζῃ μὲ ἀπορία.

—Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, τοῦ λέει χαμογελῶντας κυττάξετε μιὰ στιγμὴ ἀκόμη ἐκεῖ ψηλὰ καθὼς πρίν. Μοῦ ἄρεσε ἡ στάσις σας, δηλαδὴ, μοῦ ἀρέσατε σ' ἐκείνη τὴ στάσι... θέλω νὰ σᾶς φωτογραφήσω!

Σχεδὸν ἀσυνείδητα, ὁ Κίμων, ὑπέκυψε. Ἔβλεπε ἔμπρός του μιὰ Σειρῆνα ποῦ ἀνέδυσε μέσ' ἀπ' τὰ βάθη τοῦ πόντου καὶ ποῦ μποροῦσε νὰ διαθέσῃ, ὅπως θὰ τῆς ἄρεσε, αὐτόν, τὸν κοινὸ θνητό, ποῦ ἦταν ἀναγκασμένος νὰ τὴν ὑπακούῃ. Τὸ παρακλητικὸ νεῦμα, ἡ ἁρμονικὴ φωνή, τὸ γλυκὸ μειδίαμα ἦσαν γι' αὐτὸν διαταγὴ ποῦ ἂν δὲν τὴν ἐκτελοῦσε θὰ προετοίμαζε τὴν καταστροφή του.

Ἀκούμησε καὶ πάλι τὸ κεφάλι στὸ παπάλιο, ἔστρεψε τὰ μάτια πρὸς τὴ σημαία τοῦ πρώτου καταρτιοῦ, καὶ—ἡ στάσις ἔφερε πάλι τές σκέψεις στὸ κεφάλι του. Τί ὥρα ἄρα ποῦ εἶνε διαλογιζόταν. Ἐξοχή! Καὶ τὸν παρετήρησε, καὶ τῆς ἄρεσε. ναί τὸ εἶπε, καὶ ἤθελε νὰ τὸν φωτογραφήσῃ. Τί γλυκὸ μειδίαμα!..... Τί μέλι φωνή!

—Ἀρκεῖ, ἐτελείωσε, ἄκουσε πειρακτικὴ τὴ φωνὴ τῆς ἄγνωστης. Πῶς ὑπακούετε εὔκολα! Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς συγχαίρω. Διὰ νὰ ἀνταμείψω θὰ σᾶς δώσω ἓν ἀντίτυπο.

Ζαστισμένος ἀπ' τὴ θεία καλλονὴ, ὑπερήφανος γιὰ τὸ γυναικεῖο θαυμασμὸ, ἔκπληκτος γιὰ τὴν ἀνέλπιστη εὐτυχία, ζαλισμένος, ὁ Κίμων δὲν ἔβγαζε λέξι. Αὐτὸ τὸ ἐπάθενε πάντα στὲς κρίσιμες περιστάσεις.

Δὲν μιλεῖτε καλέ; Ἔχω τόσην ὥρα ποῦ σᾶς μιλῶ. Δὲν βγάζετε μιὰ λέξι! Αὐτὴ ἡ ἀπλότης ἡ γεμάτη χάρι, ἡ οἰκειότης, ἡ προκλητική, ἂν θέλετε, ποῦ ἐφανέρωνε κάθε λέξι, κάθε νεῦμα τοῦ κοριτσιοῦ, διάλυσε τὸ σύννεφο ποῦ πέρασε, γιὰ μιὰ στιγμὴ, 'μπρος ἀπ' τὰ μάτια του, τὴ ζάλι ποῦ ἐτάραξε παροδικὰ τὸν ἄπειρο τὸ νοῦ του. Ἠτένισε τὴν ἄγνωστη..... κι' εὐθὺς κατέβασε τὰ μάτια, κοκκίνησε καὶ μὲ φωνὴ βραχνὴ, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ξεβγῇ μέσ' ἀπ' τὸν κόμπο ποῦ ἔδενε ἀπ' τὴ συγκίνησι τὸ λαιμό του, εἶπε μὲ τόνο κατηγορούμενο ποῦ ἀπολογεῖται:

—Ἔχετε δίκηο..... ἀλλά..... ἐμφανισθήκατε τόσον ἀπότομα..... Μοῦ ἐδείξατε μιὰ προσοχὴ ποῦ δὲν τὴν ἐπερίμενα.... Ἡ ὡμορφιά σας ἑνὸς ἄλλου ὑψηλότερου κόσμου, μ' ἔκανε νὰ μὴ βρίσκω τί νὰ σκεφθῶ, νὰ μὴ γνωρίζω πῶς νὰ ἐξηγήσω τὴν παρουσία σας, νὰ μὴν ξέρω τί νὰ σᾶς πῶ κι' ἂν πρέπῃ νὰ σᾶς πῶ τίποτε!

—Πῶ, πῶ! Τί ἀπότομη μεταβολή! Σεῖς τὸ ἄφωνο ψάρι, — δὲν σᾶς πειράζει;....— ἀνεπτύξατε μιὰ ῥητορικὴ ποῦ δὲν τὴν ἐπερίμενα. Ἐλᾶτε πιὸ κοντά.... ὅπως θέλετε... Ἀ, λησμόνησα, εἶνε περιττὸν νὰ μὲ 'ρωτήσητε τὸ ὄνομά μου, ὅπως ἐγὼ δὲν ζητῶ τὸ δικό σας.... Λέγετέ με ἁπλῶς Μίνα... Ἔτσι θέλω. Ἐσιώπησε κι' ἐκύταξε κατάματα τὸν Κίμωνα. Ἴσως ἤθελε ν' ἀνακαλύψῃ τι ἐντύπωσι τοῦ ἔκαμε. Ἐκεῖνος ζαλισμένος ἀκόμη, ἀβέβαιος, προσπαθοῦσε μὲ περασιὲς ματιὲς νὰ κάμῃ κρίσεις ἀκόμη ἀμόρφωτες, νὰ διαγνώσῃ πράγματα ποῦ θὰ 'μέναν γιὰ πάντα ἄγνωστα εἰς αὐτόν. Ἡ ματιὲς συναντήθηκαν ἐπίμονες γιὰ μιὰ στιγμή. Ἐκεῖνος πρῶτος κουρασμένος ὑπεχώρησε. Ἐκείνη, εἶπε, συνεχίζοντας τὰ πρῶτα λόγια σὰν νὰ μὴ παρενέβηκε τίποτε:

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΘΕΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀπὸ μακρὰν σὲ χαιρετῶ μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου κι' ὅσο ἐδῶ εὑρίσκομαι, ἤθελα ἡ ματιά μου ἐπάνω σου παντοτεινὰ νὰ εἶνε καφωμένη, Κωνσταντινούπολις, γλυκειά, ὦ πόλις δοξασμένη.

Ἀπὸ μακρὰν σὲ χαιρετῶ, ὦ κόρη αἰθερία γιατ' ἡ καρδιά μου δὲν βαστᾷ νὰ βλέπῃ τὰ θηρία τὸ χῶμα σου τὸ ἑλληνικὸ αὐτὰ νὰ τὸ μολύνουν, Κωνσταντινούπολις, ἐσὲ Τοῦρκοι νὰ διευθύνουν!

Ὦ! βασιλὶς τῶν πόλεων, τοῦ Κωνσταντίνου [πόλις
ἡ φωλεὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς σοφιας ὅλης, πόσον σκληρὰ τὰ ἔφερεν ἡ μαύρη Εἱμαρμένη νὰ ῥρίσκεσαι σὺ σήμερον εἰς Τούρκους δουλω- [μένη!!

Γιατὶ ἡ γαλανόλευκη, φεῦ! νὰ μὴ σὲ στολίζῃ ἐκεῖ 'ψηλὰ στὸ Βόσπορο φαιδρὰ νὰ κυματίζῃ μὲ τὸν γλαυκόν σου οὐρανὸ γιατί νὰ μὴ ἑνοῦται, ἀλλὰ ἡ ἡμισέληνος αὐτὴ νὰ σ' ἐγκολποῦται;!!

Ὁ χριστιανικὸς Ναὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ποῦ ἦτον ἄλλοτε φωλιὰ χριστιανικῆς θρησκείας τὸ μόνον φυλλακτήριον τῶν ἱερῶν καὶ θείων νὰ χρησιμεύῃ σήμερον ὡς τουρκικὸν τζαμίον!!!

Ἀλλὰ ὡς πότε ἐλεεινοῦ Τούρκου θὰ σ' ἔχῃ χέρι; Θάρθῃ καιρὸς τῆς λευτερίας τὸ δροσερὸ ἀγέρι στὰ κύματα τοῦ Βόσπορου εὔθυμο νὰ φυσήσῃ, 'ψηλὰ τὴ γαλανόλευκη στὴν Πόλη μας νὰ στήσῃ.

Θάρθῃ καιρὸς ἡ λευτεριὰ τὴ σπίθα νὰ ἀνάψῃ, Κωνσταντινούπολις, εἰς σὲ πρώτη θὲ νὰ κυττάξῃ μὲ τὴν γλυκειὰ Ἑλλάδα μας νὰ ἑνωθῇς καὶ πάλι καὶ νὰ γενῇς σὰν ἄλλοτε ἔνδοξη καὶ μεγάλη.

Ἰθάκη *Πιπίτσα Κουμανταρέα*

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ βασιλεὺς βασιλεύει.
Ὁ Πάππας ἄρχει καὶ αὐτοῦ.
Ὁ στρατιώτης πολεμεῖ καὶ διὰ τοὺς δύο.
Ὁ πολίτης τρέφει καὶ τοὺς τρεῖς.
Ὁ δικηγόρος μπερδεύει καὶ τοὺς τέσσαρας.
Ὁ φαρμακοποιὸς φαρμακεύει καὶ τοὺς πέντε.
Ὁ ἰατρὸς ξεμπερδεύει καὶ τοὺς ἕξ.
Ὁ παππᾶς συγχωρεῖ καὶ τοὺς ἑπτά.
Ὁ νεκροθάπτης θάπτει καὶ τοὺς ὀκτώ.
Ὁ διάβολος πέρνει καὶ τοὺς ἐννέα.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς μου)

Ἀθῆναι *Κορινθιακὸς Δελφὶν*

ΓΡΑΜΜΟΥΛΕΣ ΤΕΣΣΕΡΕΣ

Ὅποιος καρδιὰ 'χει πέτρινη
σὲ στήθη ἀπὸ γῆ
κι' ἀγάπη ὁλοκρίνη
Θεέ μου! Πρέπει γιὰ νὰ ζῇ;

Μεσολόγγι. **Μπακίνης**

Ἀπὸ τὸ **Livre d'or** *τῆς* **Csse Diane**

Τί εἶνε ἡ καρδια;
Ἕνα μειδίαμα τὴν δένει, μιὰ λέξις τὴν πέρνει.
Δὲν πάει ἐκεῖ ποῦ τὴν παρέχουσιν.
Τί εἶνε ὁ χωρισμός;
Ἕνας κίνδυνος.
Τὸ διάλειμμα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ὁ παλαίμαχος τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς Δ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ

ΣΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΗΣ

Στὸ φίλο μου Φ. Πέτριτς

Κλάψατε δάση καὶ βουνὰ
καὶ σεῖς μικρὰ πουλάκια
κλάψτε ἀγριολούλουδα
καὶ σεῖς τριανταφυλλάκια

Γιατὶ ἡ νέα π' ἀγαπῶ
ἔφυγε γιὰ τὰ ξένα
καὶ σὲ μαρτύριο φρικτὸ
ἄφισε ὦ!! ἐμένα

Σοῦ εὔχομαι ἀγάπη μου
μὲ τὸ καλὸ νὰ φθάσῃς
καὶ ἐμὲ ὅπου ἀγάπησες
ποτὲ νὰ μὴ ξεχάσῃς.

Πειραιεὺς 1910. *Ν. Καμπανᾶος*

ΣΕΛΙΔΕΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Η ΣΥΡΑ

17 τοῦ Γιούνη 1910

Βίρα, βίρα!.... Μόλα κάβο....

Μιὰ τελευταία σφυρὶὰ τοῦ βαπορίου, δυὸ συγγενικὰ φιλήματα, λίγες βάρκες ποῦ ξαμολιῶνται κατὰ τὴν ἀποβάθρα, ἡ τελευταῖες στροφὲς τῆς ρόδας ποῦ τυλίγουν τὴν ἄγκυρα, τὰ πρῶτα ντουντουνίσματα τῆς ἕλικος καὶ πρὸς τὸ πέλαο...

Τὸ **finale** *μιᾶς λιγοήμερης ἐκδρομῆς στὴ πατρίδα μου καὶ ὁ πρόλογος ἑνὸς λιγόωρου ταξειδιοῦ κάτω ἀπ' τὸ φεγγαροστολισμένον οὐρανὸ τὸ καλοκαιρινὸ κι' ἀσύνεφο, σὰν καλοτεντωμένο γαλανὸ σεντόνι. Ἡ θάλασσα, σὰ σκόρπισμα διαμαντιῶν μέσ' σὲ ζαφείρια, ἀκύμαντη καὶ κοιμισμένη.*

Ἕνα ταξεῖδι δίχως ὄνειρα καὶ μὲ πολλὲς-πολλὲς ἀνάμνησες. Δώδεκα μέρες στὴ πατρίδα στὸ σπίτι ποῦ ἐγεννήθηκα, δίπλα σὲ κείνους ποῦ πρωταγάπησα· ἕνας περίπατος στὸ μέρος ποῦ τόσες φορὲς ἐπέρασα πηδῶντας μὲ τοὺς πρώτους μου παιδικοὺς φίλους, ὦ ἀλήθεια, εἶνε κάτι πολὺ κάτι γλυκὸ ἀλήθεια!

Κι' ὅλα τὰ ἴδια τὰ ἴδια σπίτια, οἱ ἴδιοι δρόμοι τὰ ἴδια δένδρα καὶ μόνο οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἄλλαξαν, πέθαναν ἄλλοι κι' ἄλλοι ἐγεννήθηκαν κι' ἐγὼ πειότερ' ἀπ' ὅλους εἶμαι ἄλλος....

Δώδεκα μέρες τώρα ἕνα πρωϊνὸ, κατὰ τὰς 7, ἔφταναν στὴ Σύρα ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ποῦ ἀντάμωσα ἦταν ὁ Κώστας Ἠλιάδης παλιός μου συμμαθητὴς καὶ φίλος ἴσως ἀκόμα κι' ὁ μόνος νέος ποῦ ἐκεῖ μὲ θυμῶνταν.

Τὴ μέρα αὐτὴ ὅπως καὶ τῆς ἄλλες τῆς πέρασα στὸ σπίτι τῆς γιαγιᾶς μου, ποῦ ὅπως ἡ ἴδια λέει εἶδε τὴν ἐπανάστασι τοῦ 21 μὲ τὰ μάτια της ὅταν ἦταν κορίτσι ἕξη χρονῶν.

Τἀπόγεμμα κατέβαινα στὴν πλατεία ἢ ἔκανα τὸν περίπατό μου στὰ «βαπόρια» μὲ λίγους ἄλλους νέους ποῦ εἶχαν τὴν καλωσύνη, μόλις ἔφτασα νἀρθοῦν νὰ μὲ γνωρίσουν. Καὶ δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴς εὐχάριστες ὧρες ποῦ πέρασα μαζὶ μὲ τὸν Λέοντα Κουκούλα, ἕναι παιδὶ δεκαπέντε χρονῶν ποῦ ἡ πρόοιμη ἀνάπτυξί του φαίνεται στοὺς ἀληθινὰ τέλειους, ἐμπνευσμένους καὶ μελαγχολικοὺς στίχους του, ποῦ εἶχε τὴν εὐγένεια νὰ μοῦ δόσῃ χειρόγραφους νὰ διαβάσω.

Τὰ βράδυα συχνὰ τὰ περνούσαμε σπίτι.

Ὁ Ἠλιάδης, ὁ Πικροδημήτρης, ὁ Κουκούλας, ὁ νεαρὸς ζωγράφος Ν. Μαθιουδάκης κι' ἕνας ἢ δύο ἄλλοι ἀκόμα διαβάζοντας ἀπαγγέλλοντας ἢ συζητῶντας.

Ἀποκρυσταλλώνω μερικοὺς διαλόγους μας:

— Γιατὶ φορεῖτε πάντα στὴν μπουτονιέρα σας ἕνα τεχνιτὸ λουλουδι μ' ἀρώτησε κάποτε ἕνας τους.

— Εἶνε σύμβολο, τοῦ ἀπάντησα.

— Δηλαδή;

— Δηλαδὴ ἀκολουθῶ τὴ θεωρία πῶς ἡ τέχνη εἶνε ἀνώτερη κι' ἀπ' τὴ φύση, καὶ καθιέρωσα τὸ σύμβολο αὐτό.

— Ὦ ἀλήθεια, εἶπεν ἐκεῖνος ἡ τέχνη εἶνε κάτι πολὺ καὶ ἀσύγκριτο, μὰ σκέφτομαι μαζὺ μὲ κάποιο φιλόσοφο, πῶς ἐνῷ ἡ φύση τῆς δίνει ζωή, αὐτὴ τὴν καταστρέφει.

— Ναὶ αὐτὸ τῶπεν ὁ **Wilde**. ἐγὼ μολαταῦτα θέλω τὴν τέχνη καὶ στὴν ζωή.

— Ἀντίθετα πρὸς τὸ **Rusk'n**

— Ὄχι ἀκριβῶς. Γιατὶ ἂν ἡ τέχνη εἰσέρχεται καὶ στὴ ζωὴ δὲ θὰ πῇ πῶς ἡ ζωὴ πρέπει ν' ἀποκλειστῇ ἀπὸ τὴ τέχνη.

Ἔτσι μιλῶντας γιὰ τέχνη καὶ τεχνοκρίτας ἐστάταμεν ὡς τὴ σύγχρονην ἐποχὴ — τὶ ἀντίθεση — ποῦ κάθε ζωγράφος ἢ συγραφέας ἢ μουσικὸς γίνεται καὶ κριτικὸς ἀμέσως, εἴτε γιὰ νὰ ξεπληρώσῃ τίποτα προσωπικὰ μὲ τοὺς συναδέλφους του, εἴτε καὶ γιὰ νὰ μὴ μείνῃ κι' αὐτὸς πίσω ἀπ' τὸν ἀλληλοθαυμασμὸ καὶ τὴν ἀλληλοδοξόθεια τῶν μεγάλων τῆς ἐποχῆς μας.

Ἄλλοτε πάλιν, ἐνῷ τοὺς ἔλεγα γιὰ μερικοὺς σοφοὺς καὶ ἀσόφους ποῦ παρατήρησε κάποιος:

— Ἔτσι ὅπως μιλᾶτε κι' ὅπως ἀκόμα γράφετε γι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους εἶνε σὰ νὰ τοὺς στέλνετε κάθε τόσο μάρτυρες γιὰ μονομαχία.

— Δὲν λέω ἄλλο ἀπ' τὴν ἀλήθεια, ἀποκρίθηκα. Ἀλλὰ κι' ἔτσι ἀκόμα ἂν τὸ πάρετε πρέπει νὰ ὁμολογήσετε πῶς ἐνῷ ἡ ἐκλογὴ ὅπλων εἶνε δική τους, πάντα βρίσκουν τὸ ἀκαταλληλότερο καὶ μὲ σημαδεύουν πάντα στὸ πιὸ γερὸ μέρος μου. Ἔτσι πέφτουν ὄξω.

— Ἀκριβῶς ἐτυμπλήρωσεν ἐκεῖνος, γιατὶ ἐνῷ ξέρουν καλὰ πῶς τὸ κάρβουνο εἶνε μαῦρο δὲν μποροῦν νὰ νειώσουν πῶς κάθε πρᾶμμα μαυροδερὸ δὲν εἶνε καὶ κάρβουνο.

Καὶ δίχως καθόλου νὰ θελήσω νὰ δειχτῶ ταπεινὸς ἐπρόσθεσα μὲ ἀφέλεια:

— Ἀφοῦ βέβαια ὑπάρχουν καὶ μαῦρα διαμάντια!

Δὲν εἴπαμε ἄλλο.

Ἐν' ἀπόβραδο στὴ πλατεῖα, αὐτὸ τὸ μεγάλο σαλόνι τῶν Συριανῶν, ποῦ χρησιμεύει γιὰ ἔκθεσι ρούχων καὶ καπέλλων καὶ γιὰ γενικὸ ραντεβοῦ, ἐγνώρισα ὅλη τὴ νεολαία τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως.

Ἐκεῖ μοῦ ἔδειξαν τὴν δίδα Λαλεζίου, σὰν ἄσπρο πένθιμο κρινάκι, τὴ δίδα Κάταρη, σὰν κάτι ποῦ ὀνειρεύεται τὴ ζωὴ δίχως καὶ νὰ τὴ ζῇ, τὴ δίδα Ι. Βοκοτοπούλου, γλυκειὰ καὶ καλοκαμωμένη, σὰν ἀρχαία Καρυάτιδα, τὴ δίδα Κουκούλα, λουλουδένια ὅλη, τόσο διάφανη κι' αἰθέρια, μὲ τ' ἀμυγδαλωτὰ μαῦρα μάτια της, σὰ δυὸ καρφίτσες λαμπεροῦ σμάλτου ἀκουμπισμένες τεχνικὰ σὲ ῥόδινο ἀχνὸ ἀτλάζι, τὴ δίδα Ναύτη, πεταχτὴ σὰ μεθυσμένη πεταλούδα ἀπὸ φθινοπωρινῶν ἀρώματα μπαξέδων, τὴ δίδα Σπουργίτη, τὴ δίδα Σφακιανάκη, σὰ μισανοιχτὸ μπουμποῦκι ῥόδου ἑκατόφυλλου, ποῦ λιγώνεται στῶν αὐγινῶν ἀγεριῶν τὴ γαλάζια πνοή, τὴ δίδα Δ. Μαρκετίνη, ὁλόκληρη μιὰ συμφωνία μουσικὴ ἀπαλοσβυμένη σ' ἀχανο πέλαο σὰν ἀκουόμενη μονάχα ἀπ' τὸν ἀπόμακρό της τὸν ἀντίλαλο, τὴ δίδα Φυλίνη, σὰ γάλα ποῦ ἐστάλλαξε ἀπὸ τ' ἀστραφτερὸ τὸ μάτι τοῦ Ἕσπερου μέσ' στὴ καρδιὰ ἑνὸς ἴου κι' ἐγέννησέ την, τὴν δίδα Νεγρεπόντη, τὴ δίδα Σοφιανοῦ κι' ἄλλας.

Ἀκόμη μᾶς ἔδειξαν καὶ τοὺς κυρίους Φρ. Καραμπόε, Μάτσα, Κεχαγιᾶ, Νονόε, Ραῖση, Βαρδάκα, Δαλέζιον κι' ἄλλους κι' ἄλλους.

Μανώλης Μαγκάκης

Ἀπὸ τὸν ἐκραγέντα.... ἐκφύλιον πόλεμον

Ὁ πολιορκία τῶν Porte-ἀνθοῦς.

(Φωτογραφία ληφθεῖσα ὑπὸ ἐκτάκτου συντάκτου μας ἐπισκεφθέντος, ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον, τὰ παιδία τῶν μαχῶν.)

Σ' ἄλλο φύλλο: Ὁ Νάνος. — Τὸ Μουσεῖο τῶν Ἀρχαιοτήτων κτλ.

ΕΙΔΗ ΚΟΥΡΕΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Ο ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Μετάφρασις Δος **ALEX.**

Γκουρνέϋ — Μαρτὲν, περιχαρής.— Ἐσώθημεν !

Σόνια, ζωηρῶς.— Ὄχι· ἀδύνατον.

Ὅλοι, τὸ ἴδιον.— Γιατί ;

Σόνια, τὸ ἴδιον.— Τὸ τηλεγράφημα δὲν θὰ φθάσῃ. Εἶνε Κυριακή. Ἡ γραμμὴ εἶνε κλειστή.

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, ἀπελπισμένος.— Τί διοίκησις !

Ὁ Δούξ.— Πρέπει κάτι νὰ γείνῃ, ἰδού. Τί ὥρα εἶνε ;

Ζερμαίν.— Ἑπτά.

Σόνια.— Ἑπτὰ παρὰ ὀκτώ.

Ὁ Δούξ.— Τέλος πάντων ἑπτά... Λοιπὸν θὰ φύγω. Θὰ πάρω τὸ αὐτοκίνητον. Ἐὰν δὲν συμβῇ τίποτε, στὰς τρεῖς τὸ πρωὶ θὰ εἶμαι εἰς τὸ Παρίσι. (ἐξέρχεται)

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν.— Ἀλλὰ κι' ἐμεῖς πρέπει νὰ φύγωμεν. Γιατὶ νὰ περιμένωμεν αὔριον ; Τὰ πράγματα εἶνε ὅλα εἰς τὸν σταθμὸν, ἂς φύγωμεν ἀπόψε. Ἐπώλησα τὸ αὐτοκίνητον τῶν ἑκατὸν— ἴππων, ἀλλὰ μᾶς μένουν ἄλλα δύο. Ποῦ εἶνε ὁ Φερμίνος ;

Φερμῖνος, εἰσερχόμενος.— Κύριε ;

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν.— Φώναξε τὸν Ζάν.

Ζερμαίν.— Θὰ φθάσωμε πρὶν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας. Καὶ θὰ εἶν' ἀκατάστατα.

Γκουρνέϋ-Μαρτέν.— Καλλίτερα νὰ εἶνε ἀκατάστατα παρὰ κατεστραμμένα. Ποῦ εἶνε τὰ κλειδιά μου ;

Ζερμαίν.— Εἰς τὸ γραφεῖόν σας.

Ζὰν εἰσερχόμενος.— Μ' ἐζητήσατε ;

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, πρὸς τὴν Ζερμαὶν καὶ τὴν Σόνιαν.— Πηγαίνετε νὰ ἑτοιμασθῆτε τώρα γρήγορα, (ἐξέρχεται) πρὸς τὸν Ζάν.— Ζάν, ἑτοίμασε τὸ αὐτοκίνητον. Φεύγομεν ἀμέσως γιὰ τὸ Παρίσι.

Ζάν.— Πολὺ καλά. (ὁ Γκουρνέϋ-Μαρτὲν φεύγει. Ὁ Ζὰν μένει μόνος καὶ σφυρίζει συστηματικῶς, ὅταν εἰσέρχεται ὁ Σαραλὲ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ 3ου υἱοῦ του).

Σκηνὴ ὁρμητική, παιζομένη μὲ μεγάλην ταχύτητα καὶ ὑποκώφως.

ΣΚΗΝΗ VII

Σαραλὲ, χαμηλῇ τῇ φωνῇ.— Λοιπὸν ;

Ζὰν, τὸ ἴδιο.— Λοιπὸν φεύγουν γιὰ τὸ Παρίσι νά. Καὶ βέβαια.... ἔχει πάντοτε τὴν μανία νὰ προειδοποιῇ κάθε φορὰ ποῦ θὰ κάμῃ κάτι τί. Ἦτο τόσον εὔκολον νὰ πάρετε ὅ,τι θέλετε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον στὸ Παρίσι ἂν δὲν ἔστελνε τὸ γράμμα. Αὐτὸ τοὺς ἐτρέλλανε ὅλους.

Σαραλὲ πατήρ, σιγὰ ψάχνων εἰς τὰ ἐπίπλα. — Ἀνόητε ! καὶ τώρα τί διακινδυνεύομεν ; Εἶνε Κυριακή. Καὶ ἀλλοῦ ποῦ δὲν θέλαμε νὰ τοὺς τρελλάνωμε. Νὰ τοὺς τρελλάνωμε γι' αὔριον. Γιὰ νὰ πάρωμε πειὸ εὔκολα τὸ διάδημα!..

Ζάν.— Τὸ διάδημα εἶνε στὸ Παρίσι.

Σαραλὲ πατήρ.— Ἀρχίζω νὰ τὸ πιστεύω, διότι τὰ ψάξαμε ὅλα ἐδῶ καὶ δὲν ηὕραμε τίποτε. Ἀλλὰ πρέπει νὰ πάρωμε τὰ κλειδιὰ πρὶν φύγωμε.

Ζάν.— Ἐδῶ εἶνε, στὸ γραφεῖον.

Σαραλέ.— Ζῶον, καὶ δὲν μοῦ τὸ ἔλεγες.

Ζάν.— Ἀλλὰ τὸ γραφεῖον εἶνε κλειστό.

Σαραλέ.— Διάβολε !

Μπερνὰρ Σαραλὲ, εἰσερχόμενος.— Ἐτελείωσε, μπαμπᾶ.

Σαραλέ.— Ὁ ἀδελφός σου ;

Μπερνὰρ Σαραλέ.— Εἶνε ἔξω, περιμένει τὸν Ζάν.

Σαραλὲ, πρὸς τὸν Ζάν.— Πήγαινε. Πῶς εἶνε ὁ δρόμος γιὰ τὸ Παρίσι ;

Ζάν.— Καλός. Ἀλλὰ μ' αὐτὸν τὸν καιρὸν πρέπει νὰ προσέξωμεν. (φεύγει).

Σαραλὲ, τρίτος υἱός, λαμβάνων τὸ περιδέραιον.— Ὦ ! Μπαμπᾶ, κύτταξε.

Σαραλέ.— Μὴ τὸ πειράζεις μὴ τὸ πειράζεις.

Σαραλὲ τρίτος υἱός.— Μὰ... Μπαμπᾶ...

Σαραλὲ, μανιώδης.— Ἄφησέ το ! (Τὸ ἀφίνει.)

Σαραλέ.— Δὲν ἔχομε παρὰ πέντε λεπτὰ... (προσπαθῶν νὰ παραβιάσῃ τὸ γραφεῖον). Ποῦ νὰ εἶνε τὰ κλειδιά. Δόσε μου τ' ἀντικλείδια.

Μπερνὰρ-Σαραλέ.— Πάρτα. (τὰ πετᾷ)

Σαραλέ.— Ἀ ! νά ! (ἀνοίγει τὸ γραφεῖον πέρνει τὰ κλειδιὰ καὶ ξανακλείνει). Καὶ τώρα ἂς φύγωμε.

Σαραλὲ τρίτος υἱός.— Προσοχή ;

Κρύπτεται ἐσπευσμένος ὄπισθεν τῆς θύρας.

Ὁ Σαραλὲ καὶ ὁ Μπερνὰρ κρύπτονται καὶ αὐτοὶ ὄπισθεν τοῦ πιάνου. Ὁ Γκουρνέϋ-Μαρτὲν εἰσέρχεται μὲ τὴν βαλίτζαν του. Ἀμέσως ὁΜπερνὰρ ἐξέρχεται ἀθορύβως. Ὁ Σαραλὲ καὶ ὁ τρίτος υἱὸς του φεύγουν καὶ αὐτοὶ κλείοντες τὴν πόρταν μετὰ θορύβου. Ὁ Γκουρνέϋ-Μαρτὲν μένει ἐκστατικος.

ΣΚΗΝΗ VIII

Ὁ Δούξ, εἰσερχόμενος.— Λοιπὸν φεύγομε. Καὶ ἡ Ζερμαὶν δὲν κατέδηκεν ἀκόμα ; Καλὰ τὶ ἔχετε πάλιν ;

Γκουρνέϋ-Μαρτὲν, τρομασμένος.— Δὲν ξεύρω... δὲν ξεύρω... Μοῦ φάνηκε πῶς ἄκουσα... (ἀνοίγει μὲ προφύλαξι τὴν πόρτα) Ὄχι· δὲν εἶνε τίποτε. Ἔχω ἐφάλτην ! Ἀ ! Τὰ κλειδιά μου. (πέρνει τὰ κλειδιὰ ἀπὸ τὸ γραφεῖον καὶ τὰ κρύπτει) Φερμῖνος τρέχων παραγμένος.— Κύριε ! Κύριε !

Ὅλοι.— Τί συμβαίνει ; (Ἀκολουθεῖ)

ΑΡΩΜΑΤΑ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Τί εἶνε ὁ ἔρως ;

Ἕνα τρομερὸ παιδί.

Ἐκεῖνο ποῦ γεννᾶται ἀπὸ τίποτε καὶ πεθαίνει ἀπὸ ὅλα.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΚΕΑ. Εὐτύχημα μέγιστον θεωρεῖται παρ' ἁπάσης τῆς κοινωνίας μας ἡ ἀνασύστασις τῆς γαιανθρακαποθήκης ἀγορασθείσης παρὰ τῆς ἐν Πειραιεῖ ἑταιρίας «Μιχαληνοῦ». Εἰς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἣν διέρχεται ἡ νῆσος μας ἔνεκεν τῆς ἐκπτώσεως τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων μας καὶ πολλῶν ἄλλων αἰτίων, ἡ ἀνασύστασις τῆς γαιανθρακαποθήκης, προώρισται πολλαχῶς νὰ εὐεργετήσῃ καὶ ἀνακουφίσῃ ἁπάσας ἐν γένει τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Ἂς εὐχηθῶμεν νὰ μὴ ὑτεισέλθῃ ὁ σκώληξ τῆς πολιτικῆς ὅστις ἀτυχῶς οὐδὲν ἀφίνῃ νὰ προοδεύσῃ εἰς τὴν ἡμετέραν μας πατρίδα καὶ ἡ ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ὅλων μας ἀναλαμβάνουσα τὸ ἔργον νέα ἑταιρία δράσει ἐπωφελῶς καὶ εὐεργετικῶς δι' ὅλον ἐν γένει τὸν τόπον.

Μεγάλην λύπην μᾶς προὐξένησεν ἡ ἀγγελθεῖσα ἀναβολὴ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Συνδέσμου τῶν Κείων. Ἀγνοοῦμεν ποῖοι ἀκριβῶς λόγοι προὐκάλεσαν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδρομῆς τοῦ τόσον εὐεργετικοῦ Σωματείου ὁμολογοῦμεν μόνον ὅτι θλίψιν ἀληθῆ αἰσθανόμεθα στεροὐμενοι ἐφέτος τῆς ἔστω καὶ διὰ μίαν ἡμέραν ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ φιλτάτων συγγενῶν καὶ συμπολιτῶν μας. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι κατὰ τὸ ἐπιὸν αἰρομένου παντὸς ἐμποδίου τὸ λαμπρὸν μας Σωματεῖον δὲν θὰ μᾶς στερήσῃ καὶ πάλιν τῆς μεγάλης αὐτῆς χαρᾶς.

Κομψὸς καὶ ὡραῖος σὰν τὴν ἰδέαν ποῦ τὸν ἐνέπνευσεν μᾶς ἦλθεν ὁ «Κόσμος» τοῦ κ. Μπακανάκη καὶ ἐγένετο ἀνάρπαστος παρ' ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας τῶν ἐκτιμώντων τὸ εὐγενὲς ἔργον τοῦ αἰσθηματίου ποιητοῦ.

Ἀφίκετο σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἀξιότιμος οἰκογένεια τοῦ Κου Γκίκα ἰατροῦ ὅπως διέλθῃ τὸ θέρος παρὰ τῇ σεβαστῇ οἰκογενείᾳ τοῦ πατρὸς των Κου Ἱερομνήμονος πρώην Νομάρχου Συναφίκετο ἐπ' ἀρκετὸν παραμείνασα παρὰ τῇ Κα Γκίκα καὶ ἡ δις Ἀθηνοῦλα Ἱερομνήμονος. Ἐπίσης ἀφίκοντο οἱ κ. κ. Ἰωάνης Λαζαρίδης τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς καὶ Ἀριστείδης Λαζαρίδης ἀπόφοιτος τῆς ἐν Κων)πόλει Ροβερτείου Σχολῆς καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολῖται μας ἐξ Ἀθηνῶν ποθοῦντες τὸν καθαρὸν ἀέρα τὸ λαμπρὸ νερὸ καὶ τὴν ἐν γένει ἐν τῇ νήσῳ μας εὐάρεστον θερινὴν διαμονήν.

Διατρίβει πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ ἀξιότιμος κ. Π. Λέπουρας εἰρηνοδίκης οἰκογενειακῶς.

Σπίθα

ΚΑΡΑΙΤΣΑ.— Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὸ «Γιαλὶ-καφενὲ» ὁ βιενέζικος θίασος Σελδλαζὲκ δίδει παραστάσεις μὲ ὡρᾶια γυμνάσια τῶν ἀδελφῶν Γουλιέλμου καὶ Ἀλβέρτου, μὲ διεθνῆ ἄσματα ἐκτελούμενα ὑπὸ τῆς μάγου καὶ μεθυστικῆς φωνῆς τῆς ὡραίας Γκιζέλας.

— Εἰς τοὺς ἐκ τοῦ Γυμνασίου ἀπολυθέντας νεαροὺς εὐέλπιδας κ. κ. Γ. Μωραϊτίνην καὶ Ἰησοῦν Κοὲν διαβιβάζω ἐκ τῶν στηλῶν τῆς φίλης «Δάφνης» τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μου.

Βασ. Καραγεώργος

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.— Ὅ,τι ἐκλεκτὸν καὶ ὡραῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ Πειραιεὺς το συνεκέντρωσε τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ὠδείου τοῦ «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου», ἔνθα ἐδίδετο ἡ τελευταία συναυλία συγχρόνως δὲ καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς καὶ μαθητρίας. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπὸ τοῦ κοσμήτορος τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τοῦ Συνδέσμου κ. Γεωργίου Μανούση, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων. Κατ' αὐτὴν ἀπενεμήθη χρηματικὸν βραβεῖον ἐκ δρχ. 150 παρ' ἀγνώστου προσφερθὲν εἰς τὴν ὁδὰ Εὐγενίαν Βραχνοῦ διὰ τὴν εὐδόκιμον διδασκαλίαν καὶ τὴν προκαταρκτικὴν θεωρίαν. Βον ἔπαινον ἔλαβον αἱ δες Ζ. Δηλαβέρη, Ι. Κανδρῆ εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, Εὐγενία Βραχνοῦ, Χουρ. Φίλωνος, Ζαφ. Δηλαβέρη εἰς τὴν χωρῳδίαν.

Γον Ἔπαινον ἔλαβον αἱ δίδες Μ. Σταϊνχάουερ Ἀθ. Κατσιμαντῆ, Α. Κωνσταντινίδου, Ἑλένη Βαβδανάκου, εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον Μαρ. Γιαννοπούλου, Χ. Σταθάτου, Κρίτων Δηλαβέρης εἰς τὴν ἁρμονίαν. Εὔφημον μνείαν αἱ δες Ἀν. Γιαννοπούλου, Χ. Σταθάτου, Δανάη Βώκου, Μ. Ἀθανασιάδου εἰς τὴν θεωρίαν, Ἀθηνᾶ Κατσιμαντῆ, Καλλιόπη Κοσμάκη εἰς τὴν προκαταρκτικὴν θεωρίαν.

Κατόπιν ἐδόθη ἡ τελευταία συναυλία ὑπὸ τινων ἐκ τῶν ἀριστευσασῶν μαθητριῶν.

Ὑπερ πάσας ὅμως αἴτινες ἔπαιζαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ὑπερήρεσεν ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Βαβδανάκου εἰς ἣν ἐκφράζω τὰ ἐγκαρδιώτατα συγχαρητήριά μου καὶ τῆς ὁποίας σφίγγω θερμότατα τὴν χεῖρα, εὐχόμενος αὐτὴ καὶ εἰς ἀνώτερα.

Μέλλων διπλωμάτης

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—Τὸ ἄριστον σωματεῖον τῆς πόλεώς μας «Ὅμιλος Μανδολινιστῶν» πρόκειται νὰ δώσῃ συναυλίαν ἐν τῇ πόλει μας, ἥτις κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἔσεται ἐπιτυχεστάτη καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἄοκνον ἐργασίαν τοῦ μουσουργοῦ κ. Γ. Νομικοῦ καὶ εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ προέδρου κ. Πανούτσου. Ἐν τῷ Τιτανείῳ κήπῳ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν συναθροίζεται ἄπειρος κόσμος ἵνα ἀκούσῃ τὴν καλλικέλαδον Ἀλεξάνδραν Μερτίκα

Ν. Καμπανάος

ΣΥΡΟΣ —Ἤρχισαν τὰ τόσον δροσερὰ διὰ τὴν νῆσον μας μελτέμια μετὰ τὴν ἀφόρητον ζέστην τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰουνίου.

Ὁ συναγωνισμὸς ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον εἰς τὸν λιμένα μας. Πολλάκις συμβαίνει ν' ἀναχωροῦν ἐντεῦθεν διὰ Πειραιὰ 4 ἢ 5 ἀτμόπλοια ταὐτοχρόνως.

Ἡ ἐπιδημία τῆς δοτρακιᾶς ἤτις ἐξηπλώθη ἐπικινδύνως εὑρίσκεται τώρα εὐτυχῶς εἰς ὕφεσιν.

Floria Tosca

ΠΑΤΡΑΙ. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ λαμπρὸν σωματεῖον τῆς πόλεώς μας «Βυρσοδεψῶν» ἐξέδραμε εἰς τὴν ρωμαντικωτάτην τοῦ Γηροκομείου μονήν, διοργανῶσαν μίαν ἀπὸ τὰς σπανίως ἐπιτυχεῖς ἐκδρομάς.

Τὸ ἑσπέρας προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς μας ἐπανῆλθον καὶ διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν κατέληξαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προέδρου των ἔνθα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς ἀναψυκτικά.

Συγχαίρω τὰς δας Κ. Μπουχᾶτο, Μ. Μαρκοπούλου καὶ Κ. Δημοπούλου διὰ τὴν εὐγενῆ φροντίδα τὴν ὁποίαν εὐμενῶς καὶ λίαν προθύμως ἔχουσι ἀναλάβει πρὸς διάδοσιν τῆς φιλτάτης «Δάφνης». Εἰς δὲ τὸν φίλον σου Δ. Βορρύσην ἐπὶ τῷ προβιβασμῷ του εὔχομαι καλὰ μᾶλλα καὶ καλὴν πρόοδον.

Περικλῆς Γ. Κανάρης

ΛΑΡΙΣΑ —Ὁ ἐκλεκτὸς θίασος τοῦ ἀστέρος τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς κας Ροζαλίας Νίκα δίδει τακτικῶς εἰς τὸ θέατρον «Παράδεισος» πολὺ ὥμορφα καὶ μὲ μεγάλη ἐπιτυχία μὲ διάφορα ἔργα. Ἅπασα ἡ ἀριστοκρατία μας συροέουσα ἐκεῖ κατακλύζει τὸ θέατρο Ἡ κ. Ροζαλία Νίκα καταμαγεύει μὲ τὴν ἀπαράμιλλο ὑπόκρισί της. Εἰς τὸ ρόλο τῆς «Στρίγγλας» θαυμασία. Ἐπίσης μὲ πολλὴ χάρι καὶ ἐπιτυχία παίζει ὁ κ. Νίκας καὶ οἱ λοιποὶ ἠθοποιοί.

Εἰς τὸ προσεχές : Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ἀρσακείου. Ὅλαι αἱ διακριθεῖσαι.

Ἀχιλλεὺς Β. Ὡρολογόπουλος

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς α΄. σχολῆς τῶν Χρ. Δαραλέξη, Μ. Μαρτζώκη, Πλ. Ροδοκανάκη, τοῦ Διευθυντοῦ μας τοῦ ἀρχισυντάκτου μας καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντακτῶν θέλει γίνει ἡ κλήρωσις τῶν δώρων, καθ' ἣν διακόσιοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας θὰ κερδίσωσι τὰ ἑξῆς :

Ὁ 1.) Μίαν πλήρη ἐνδυμασίαν, μετὰ πίλου καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων ἀναλόγως τοῦ φύλου εἰς ὃ ἀνήκει, παραγγελθησομένην εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἕνωσιν καὶ πληρωθησομένην παρ' ἡμῶν.

Ὁ 2.) Ἓν ἑκατοντάδραχμον

Ὁ 3.) Ἕνα φωνογράφον

Ὁ 4.) Ἕνα σερβίτσο τεῖου.

Ὁ 5.) Ὕφασμα διὰ μίαν ἀνδρικὴν ἢ γυναικείαν ἐνδυμασίαν.

Ὁ 6.) Ἕνα πίλον παναμᾶ ἀξίας ὄχι ἄνω τῶν 25 δραχμῶν.

7—10 Ἀνὰ μίαν κάσαν μὲ 50πόδρα Ἐδουάρδου
11—15 » » » 25 » »
15—20) Ἀνὰ ἓν κυτίον ἀρωμάτων.
21—25) » » » σαπώνων.
26—30) » 5 τετράδραχμα λαχεῖα τοῦ Στόλου
31—35) » 4 » » » »
36—40) » 3 » » » »
41—45) » 2 » » » »
46—50) » 1 » » » »
51—60) » 3 μονόδραχμα » » »
61—80) » 2 » » » »
81—120) » 1 » » » »
121—140) Δημοσίευσις δωρεὰν τοῦ κλισέ των
141—145) Κατασκευὴ » τῆς εἰκόνος των κλισέ.
146—150) Μεγέθυνσις τῆς φωτογραφίας των.
151—155) Μία ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸν «Καλλιτέχνην».
156) Ἓν χρυσοῦν ὡρολόγιον
157) » ἀργυροῦν »
158) Μία χρυσῆ σιγαροθήκη.
159) » ἀργυρᾶ »
160) Ἓν ὡρολόγιον νίκελ
161) Μία σιγαροθήκη »
162) Ἓν ὡρολόλιον κοινὸν
163—170) Μία σιγαροθήκη κοινὴ
171—175) Μίαν κάραν κουρέου
176—200) Δύο εἰσιτήρια θεάτρου πρώτης θέσεως.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Η "ΔΑΦΝΗ,, ΑΠΟ 1ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΔΕΚΑΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΜΠΡΟΣ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΗΝ ΔΑΦΝΗΝ

Ἡ «Δάφνη» μέχρι τοῦδε ἔμεινεν ἀταθὴς εἰς τὰς πανταχόθεν ἐπιθέσεις καὶ οὐδόλως ἔδωκε προσοχὴν τόσον εἰς τὴν ἔκδοσιν νέων ἐμπορικῶν, καὶ ὑπὸ τύπον φιλολογικὸν μόνον, περιοδικῶν, οὔτε εἰς τὰς διπλὰς ἐκδόσεις γνωστοῦ ἐντύπου, ἀγωνιζομένου τὸν ὕστατον ἀγῶνα ὑπάρξεως.

Ἡ «Δάφνη» ἀταθὴς καὶ ἔχουσα πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν φίλων της, οἵτινες οὐδεμίαν ἔδειξαν μεταλλαγὴν, τοὐναντίον δὲ ηὐξήθησαν ἀπό τινος καταπληκτικῶς, ἐξηκολούθησε τὴν συνετὴν πορείαν της, μεταλλάξασα μόνον ἡμέραν ἐκδόσεως καὶ ἀντὶ τῆς Πέμπτης ἐκδίδεται ἤδη κατὰ Τετάρτην, ἀψίνουσα οὕτω ἐλεύθερον τὸ στάδιον τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων.

Ἡ «Δάφνη» ὅμως δὲν δύναται νὰ μὴ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας καὶ συνδρομητάς της διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των ταύτην καὶ νὰ μὴ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους των, ἐκδιδομένη τοῦ λοιποῦ δεκαεξασέλιδος, χρωματιστὴ, μὲ πληθὺν εἰκόνων καὶ φιλολογικῆς ὕλης ἐκλεκτῆς.

Οὕτω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσόδου της εἰς τὸ β΄. ἔτος ἡ «Δάφνη» ἀρχίζει ἀπὸ 1ης Αὐγούστου τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς δεκαεξασέλιδος, χρωματιστὴ, μὲ ἔργα ὅλων τῶν καλλιτέρων λογίων καὶ εἰκόνας ἐπικαίρους, θέλουσὰ δὲ νὰ ἱκανοποιήσῃ τελείως τοὺς πόθους τῶν φίλων της, προκηρύσσει σήμερον μέγα ξεσπάθωμα εἰς τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ὅλους καὶ ὅλας, ὅσοι καὶ ὅσαι θέλουν τὴν «Δάφνην» μεγάλην, τὴν «Δάφνην» νικηφόρον.

Ὅροι τοῦ ξεσπαθώματος.

Οἱ ὅροι τοῦ ξεσπαθώματος εἶναι ἁπλούστατοι, συγχρόνως ὅμως καὶ κερδοφόροι· Δηλαδή:

1) Ὅσοι ἐκ τῶν ἤδη συνδρομητῶν μας σπεύσουν νὰ ἀνανεώσουν τὰς συνδρομάς των καὶ ἐμβάσωσι ταύτας μέχρι 15 Ἰουλίου εἰς τὰ γραφεῖα μας, λαμβάνουσι ἓν λεύκωμα ἀναμνηστικὸν τῆς ἐκδρομῆς Κων)πόλεως, δικαιοῦνται τῆς δημοσιεύσεως δωρεὰν τῶν κλισέ των καὶ λαμβάνουσιν ἕνα κλῆρον τῆς γενησομένης κληρώσεως δώρων τῆς «Δάφνης» εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς, λεπτομέρειαν τῆς ὁποίας παραθέτομεν κατωτέρω.

2) Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν μέχρι 15 Ἰουλίου εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἤτοι τὰ πληροφορίας μας ἔσεται ἐπιτυχεστάτη καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἄοκνον ἐργασίαν τοῦ μουσουργοῦ κ. Γ. Νομικοῦ καὶ εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ προέδρου κ. Πανούτσου. Ἐν τῷ Τιτανείῳ κήπῳ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν συναθροίζεται ἄπειρος κόσμος ἵνα ἀκούσῃ τὴν καλλικέλαδον Ἀλεξάνδραν Μερτίκα βάσωσι τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν των μέχρι 15 Ἰουλίου πλὴν τῶν ἀνωτέρω, δικαιοῦνται καὶ δέκα ἔτη κλήρων, τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κλισέ των εἰς τὸ λεύκωμα τῆς 1ης τοῦ ἔτους, τῆς δωρεὰν λήψεως τῆς «Δάφνης» ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ τῆς ἐν αὐτῇ τε καὶ τῷ λευκώματι δημοσιεύσεως δωρεὰν ἔργων των.

4) Οἱ ἐγγράφοντες πλείονας τῶν 10 πλὴν τῶν ἀνωτέρω προνομίων δικαιοῦνται τῆς δημοσιεύσεως τῶν κλισέ των εἰς τὴν α΄ σελίδα τῆς «Δάφνης» καὶ τῆς ἐν ἑκάστῳ φύλλῳ τῆς «Δάφνης» ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνελλιποῦς δημοσιεύσεως ἔργων των.

5) Οἱ ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν ἡμῶν ἐγγράφοντες ἐλάσσονας τῶν 10, ἔχουσιν ἀνάλογα προνόμια πρὸς τοὺς τῆς 3 παραγράφου ἀνταποκριτάς, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραφομένων.

Οἱ διαθέτοντες φύλλα καὶ κατορθώνοντες νὰ ἐξασφαλίσωσι μέχρι 15 Ἰουλίου ἀπὸ σήμερον 1000 φύλλα τῆς «Δάφνης» ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 4. Οἱ ἐλάσσονα τῶν 1000 πλείονα ὅμως τῶν 500 ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 3, οἱ ἐλάσσονα τῶν 500 πλείονα ὅμως τῶν 200 πρὸς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 5 καὶ οἱ ἐλάσσονα τῶν 200 πλείονα ὅμως τῶν 100 δικαιοῦνται ἁπλῶς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κλισέ των ἐν τῷ λευκώματι. καὶ

7) Ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας, τῶν ὀφειλόντων ἤδη τὰς συνδρομάς των ἢ τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἤδη ἔληξε, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, σπεύσωσι νὰ πληρώσωσι ταύτην ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, δικαιοῦνται νὰ συμμετάσχωσι τῆς κληρώσεως τῶν δώρων, λαμβάνοντες τὸ σχετικὸν δελτίον συμμετοχῆς.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Ἡ «Δάφνη» ἀναγνωρίζουσα τὰς θυσίας τῶν φίλων της καὶ θέλουσα νὰ ἀνταμείψῃ ἀναλόγως τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀπεφάσισε τὴν διανομὴν εἰς τοὺς συμμορφουμένους μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῶν κάτωθι δώρων ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἄνω προθεσμίας, ἤτοι 2—3 ἡμέρας μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Σπ. Μερκούρη, Δημάρχου, Ι. Γενήσαρλη, Φρουράρχου, Τρ. Πατρικίου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ εἰσαγγελέως Ἀθηνῶν, τῶν λογίων κ. κ. Ι. Κονδυλάκη, Μ. Δαραλέξη, Μ. Μαρτζώκη, Πλ. Ροδοκανάκη, τοῦ Διευθυντοῦ μας τοῦ ἀρχισυντάκτου μας καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντακτῶν θέλει γίνει ἡ κλήρωσις τῶν δώρων, καθ' ἣν διακόσιοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας θὰ κερδίσωσι τὰ ἑξῆς :

Ὁ 1.) Μίαν πλήρη ἐνδυμασίαν, μετὰ πίλου καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἐξαρτημάτων ἀναλόγως τοῦ φύλου εἰς ὃ ἀνήκει, παραγγελθησομένην εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἕνωσιν καὶ πληρωθησομένην παρ' ἡμῶν.

Ὁ 2.) Ἓν ἑκατοντάδραχμον

Ὁ 3.) Ἕνα φωνογράφον

Ὁ 4.) Ἕνα σερβίτσο τεῖου.

Ὁ 5.) Ὕφασμα διὰ μίαν ἀνδρικὴν ἢ γυναικείαν ἐνδυμασίαν.

Ὁ 6.) Ἕνα πίλον παναμᾶ ἀξίας ὄχι ἄνω τῶν 25 δραχμῶν.

7—10 Ἀνὰ μίαν κάσαν μὲ 50πόδρα Ἐδουάρδου
11—15 » » » 25 » »
15—20) Ἀνὰ ἓν κυτίον ἀρωμάτων.
21—25) » » » σαπώνων.
26—30) » 5 τετράδραχμα λαχεῖα τοῦ Στόλου
31—35) » 4 » » » »
36—40) » 3 » » » »
41—45) » 2 » » » »
46—50) » 1 » » » »
51—60) » 3 μονόδραχμα » » »
61—80) » 2 » » » »
81—120) » 1 » » » »
121—140) Δημοσίευσις δωρεὰν τοῦ κλισέ των
141—145) Κατασκευὴ » τῆς εἰκόνος των κλισέ.
146—150) Μεγέθυνσις τῆς φωτογραφίας των.
151—155) Μία ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὸν «Καλλιτέχνην».
156) Ἓν χρυσοῦν ὡρολόγιον
157) » ἀργυροῦν »
158) Μία χρυσῆ σιγαροθήκη.
*159) » ἀργυρᾶ »

τοὺς Ἕλληνας ποὺ κατοικοῦν στὰς πόλεις καὶ χάφτουν τὴ σκόνη ἀπὸ τοὺς δρόμους νὰ μὴ λησμονήσουν καὶ νὰ σπεύσουν νὰ παραθερίσουν στὴ Ρέτσανη.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι ἀφῆστε τὴ ζέστη τῶν πόλεων καὶ σπεύσατε στὸ ρωμαντικώτερο χωριὸ τοῦ Κισσάβου, στὴ νυφοῦλα Ρέτσανη! Ἐμπρός.

Φωκ. Π. Παρθένος

ΚΕΡΚΥΡΑ. — Εὐχαριστῶ πάντας τοὺς φίλους μου καὶ ἰδίως τοὺς κ. κ. Σ. Γλυκιώτην, Σ. Σπίγγον καὶ Ι. Σέρβον τοὺς ὑποστηρίξαντάς με προθύμως νὰ ἀναγνωρισθῶ ἀνταποκριτής.

Κυβερν. Ἐρυθρᾶς Γαλέρας

ΑΓΥΙΑ. Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην καὶ τετάρτην ἐν μέσῳ πολλοῦ πλήθους ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ σχολείου, κατ' αὐτὰς διεκρίθησαν ἐκ μὲν τῆς πρώτης ἡ δὶς Ἀμαλία Ζουμουλίδου, ὁ Ἀγαθοκλῆς Βατζιᾶς, καὶ ἡ Χ. Ἀναστασίου· ἐκ τῆς δευτέρας τάξεως αἱ διδες Ἄννα Καζαντζῆ, Ἰουλία Θεοδωρούλη, Σ. Παπαδούλης καὶ Μ. Σκυλιώτης καὶ ἐκ τῆς τρίτης τάξεως ἡ δὶς Κατίνα Παπαϊωάννου καὶ Δημ. Ζάννος.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Πέμπτης οἱ μαθηταὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς πόλεώς μας τῇ ὁδηγίᾳ τῶν διδασκάλων των Καλογεροπούλου καὶ Κορδαρᾶ ἐξέδραμον μέχρι τῆς Δεξαμενῆς ἐπανελθόντες τὴν ἑσπέραν γεμάτοι ἀπὸ χαράν.

Κατόπιν μικρᾶς ἀπουσίας του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα ὁ εὔελπις νέος κ. Γεώρ. Καρδάρης. Ἀφίκοντο ἐκ Λαρίσης οἱ Λέων Καλλέργης καὶ Δημ. Πομόνης μαθηταὶ τοῦ ἐκεῖσε Γυμνασίου.

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀφίκετο ἐξ Ἀμαλιάδος μετατεθεὶς ἐνταῦθα εἰρηνοδίκης κ. Γ. Δημόπουλος.

Ἀνδρέας Γ. Περράκης

ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. (Κυνουρίας). — Τὸν ἀγαπητόν μου ἐξάδελφον Τάκην Μαντζῶρον ὑποστάντα τὰς ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις του καὶ τυχόντα τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ «λίαν καλῶς» συγχαίρω.

Γεώργ. Π. Νάντις

ΞΗΡΟΚΑΜΠΙΟΝ (Σπάρτης). Ἀφίκετο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου μας Ἀριστ. Κυριαζῆς.

— Ἀνεχώρησεν ὁ παυθεὶς Εἰρηνοδίκης μας Ἰωάν. Γκάργκας μεταβαίνων εἰς τὴν πατρίδα του.

— Εἰς τὸν Βασίλ. Ὀρφανᾶκον ἀναχωρήσαντα διὰ τὴν τοῦ Κολόμβου χώραν εὔχομαι κατευόδιον.

— Ἀνεχώρησεν μεταβαίνων ἐν τὴν ἰδιαιτέρα πατρίδι του ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος Ἰωάν. Κοκαρᾶς.

— Ἀνάρπαστος γίνεται καθ' ἑκάστην Πέμπτην ἡ «Δάφνη» παρὰ τῆς κοινωνίας μας ἥτις μετ' ἀληθοῦς ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς παρακολουθεῖ τὰς καταπληκτικὰς προόδους της.

Ξηροκάμπιον *Ἡρακλῆς Φραγκῆς*

Ι. Δ. Ν. Δαύριον, Σ. Θ. Γαργαλιάνους, Ξ. Α. Καρδίτσαν, Δ. Κ. Ζάκυνθον, Δ. Δρ. Πάτρας, ἀναμένω ταχεῖαν ἀπάντησιν εἰς ἐπιστολήν μου. Α. Χ. Ναύπλιον, οὐδὲν μέχρι τῆς στιγμῆς. Ἔστειλες; Σ. Β. Κέρκυραν, Κ. Α. Κέρκυραν, Π. Κ. Πάτρας, Θ. Π. Πειραιᾶ, Θ. Θ. Βόλον, Α. Ω. Λάρισσαν, Ι. Σ. Ρέθυμνον, Ο. Θ. Ἡράκλειον, Κ. Μ. Χανία. Ν. Γκ. Κυπαρισσίαν, Α. Π. Ἀγυιὰν. Φ. Π. Ἀγυιὰν Ξ. Α. Καρδίτσαν τὰ ἐλάβατε; Δ. Β. Πάτρας ἔστειλα. Μ. Γ. Ὀδησὸν στέλλω κ. Γιαλούση. Κ. Φαλ. Σκῦρον Χ. Γαλ. Τρίπολιν, Δ. Β. Πάτρας, Θ. Ρ. Πήλιον ἐλήφθησαν. Γ. Μ. Μάψαις ἔστειλα. Δ. Ν. Μηλ. Σκῦρον. ἔστειλα. Δ. Δρ. Μεσολόγγιον ἔχει καλῶς. Ο. Θ. Ἡράκλειον ἔστειλα 45ον. Ἀσκήσεις ἐκπρόθεσμοι καὶ ἄνευ 25λέπτου γραμματοσήμου κρατοῦνται διὰ προσεχῆ διαγωνισμόν. Εἴρ. Σοφ. Λεβάδειαν. Ἐλήφθη εὐχαριστῶ. Ν. Κ. Λεδεαγάτς ἐγένετο. Κ. Λ. ἐνταῦθα εἰς τὸ προσεχές. Ἀπ. Χ. Ἀγρίνιον ἐλήφθησαν. Α. Κον. Ζάκυνθον. Δυποῦμαι διότι δὲν ἔλαβα τίποτε ἰδικόν σας. Λαρισινὸν παρεπίδημον Βόλον. Εἴσθε ἐλεύθερος νὰ κάμετε ὅ,τι θέλετε, ἔχω τόσας ἀκόμη πληροφορίας περὶ τοῦ ἐν λόγῳ νέου, ὥστε ἡ ἀναγραφή των θὰ προὐκάλει σκάνδαλα. Ὥστε ἡσυχῆτε καὶ δὲν πτοοῦμαι, ἄλλως τε μοῦ ἔγραψε δὶς καὶ ὁ ἴδιος. Γ. Τσόκαν ἐλήφθη. Γ. Ριζόπουλον Λάρισαν. Ἔλαβα ἀμφοτέρας τὰς ἐπιστολάς σου καὶ σὲ πληροφορῶ, ὅτι ἔχω συγκεντρώσει πλεῖστα ὅσα περὶ σοῦ, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ μὲ παρακαλεῖς, δὲν δημοσιεύω, ἵνα μὴ σὲ ἐκθέσω. Μὲ ἐννοεῖς; Ἔρημ. Ὀρφανό. Ἐλήφθησαν ἐμπροθέσμως καὶ κρατοῦνται διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμὸν τοῦ Αὐγούστου. Θ. Θ. Λάρισαν. Σοῦ γράφω ἰδιαιτέρως. Φ. Π. Ἀγυιάν. Περιμένω τὸ σκίτσο. Κ. Β. καὶ Κ. Γκ. Βόνιτσαν. Τὰ ἐλάβατε; Πικροδάφνην Ἐνταῦθα. Θὰ εἶνε εἰς τὸ προσεχές. Δ. Β. Κριεζ. Λάρισαν. Δέχομαι. Κ. Σαρλ. Ἄρταν ἢ Ἀμφιλοχίαν. Διατί μοῦ ἐστείλατε δύο διευθύνσεις; Τὰ ἐλάβατε; Κ. Τσ. Καλάμας. Ἔστειλα. Ν. Παπ. Σῦρον. Ὁμοίως. Ε. Παπ. Κάριστον. Ἐλήφθησαν. Κ. Καλ. Μονεμβασίαν. Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔλαβα τίποτε. Σεῖς ἐλάβατε δελτίον; Σᾶς ἀναμένω. Ι. Π. Ξηρόκαμπον Ἐλήφθησαν. Εὐχαρίστως. Α. Περ. Ἀγυιάν. Ἐλήφθη. Α. Χ. Ἐλήφθη. Κ. Α. Κέρκυραν. Εἰς τὸ προσεχές. Ν. Γκ. Κυπαρισσίαν. Ἐλήφθη. Π. Κουμ. Ἰθάκην καὶ Τροπαιάτην. Ὁμοίως. Θ. Θεοχ. Χαλκίδα. Δὲν ἔχετε στείλει καὶ τὸ σχετικὸν γραμματόσημον. Ἀθ. Παπ. Καμάρες Πατρῶν. Λησμονῆτε φαίνεται ὅταν τὰ τέλη Ἀπριλίου διεκόπη ἡ ἀποστολὴ τῆς «Δάφνης» ὅτι ἐσπεύσατε ζητοῦντες ἐξηγήσεις. Ὅπως δήποτε ἔχει καλῶς, ἀποδεχόμεθα ὅ,τι λέγετε καὶ διακόπτομεν τὴν ἀποστολήν. Π. Γιαν. Καλάμας εἰς τὸ προσεχές.

ΑΣΤΕΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ὅποιος ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας γράψῃ τὸ πνευματωδέστερον ἀστεῖον σὲ 10-15 τὸ πολὺ στίχους καὶ τὸ στείλῃ εἰς ταχυδρομεῖα μας ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς μεθ' ἑνὸς εἰκοσαλέπτου γραμματοσήμου, κερδίζει ὁ μὲν α'. ἓν ὡρολόγιον ὁ β'. μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς Δάφνης ὁ γ'. μίαν ἑξάμηνον ὁ δὲ δ'. καὶ ε'. ἀνὰ μίαν τρίμηνον καὶ ὁ ς'. καὶ ι'. ἀνὰ ἓν λεύκωμα τῆς ἐκδρομῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπάντων τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθῶσι καὶ τὰ κλισέ των ἐὰν ἔχωσι τοιαῦτα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι εἰς τὸν ἀστεῖον διαγωνισμόν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Συμφώνως μὲ τὸν περὶ στρατ. εἰσφορῶν νόμον προσκαλοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται ἵππων, φορβάδων, ἡμιόνων καὶ βουβάλων, ὡς καὶ τῶν ζευγνυομένων ἢ αὐτοκινήτων ἁμαξῶν, ὅπως προσαγάγωσι τὰ μὲν πρῶτα μετὰ τῶν σαγμάτων αὐτῶν, τὰ δὲ δεύτερα τελείως ἐζευγμένα πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ταξινόμησιν παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ ἐπιτροπῇ, τῶν μὲν χωρίων ἐπιτοπίως ὡς ἑξῆς:

Κάτω Διοσίων	*τὴν*	*19*	*Ἰουνίου*	*ἐ.ἔ.*
Κηφισσίας	»	*21*	»	»
Ἀμαρουσίου	»	*22*	»	»
Χαλανδρίου	»	*23*	»	»
Μπραχαμίου	»	*25*	»	»

τῶν δὲ Ἀθηνῶν καὶ Ἡρακλείου ἀπὸ τῆς 27 Ἰουνίου μέχρι καὶ τῆς 8ης Ἰουλίου 1910 πρὸ τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος.

Ἀθῆναι, τῇ 30 Μαΐου 1910.

Ὁ δήμαρχος

(Τ. Σ.) **Σπ. Μερκούρης**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (cdepne) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζης.

Τόκοι καταθέσεων

2	»	%	»	»	»	»	1 ἔτους
2 12	»	%	»	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	%	»	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	%	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι *(Ἐκ τοῦ Γραφείου)*

Οἱ πάσχοντες νοσήματα

ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοιθωρίαν, κλπ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ

ΤΟΥ ΥΦΗΓΗΤΟΥ

τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ σχολῇ τῶν Παρισίων σπουδάσαντος.

20 — Ὁδὸς Πειραιῶς -20

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΛΩΝΙΑ
Μ. Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Ἐν Ἀθήναις, Ὀφθαλματρίου 9.

Ἀριθ. Τηλεφώνου 604

Ἐν Πειραιεῖ, Φίλωνος 57.

Ἀριθ. Τηλεφώνου 49.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

Στοὰ Ἀρσακείου

Τὸ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν Ἐργοστάσιον Ἀσπρορρούχων τῶν κ. κ. Ξεν. Ἀρβανιτίδου καὶ Στεργ. Μουζᾶ ἐπλουτίσθη ἐσχάτως μὲ συλλογὴν ἐκλεκτῶν ὑφασμάτων (σατεκρούτες καὶ ζεφείρια) διὰ ὑποκάμισα καὶ ἐσώβρακα. Αἱ διδόμεναι εἰς αὐτὸ παραγγελίαι ἢ μία διαδέχεται τὴν ἄλλην καὶ οὕτω τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας γέμει πελατῶν.

Ἂς τρέξῃ ἡ νεολαία τῆς πρωτευούσης νὰ παραγγείλῃ τὰ καλοκαιρινὰ χρωματιστὰ ὑποκάμισά της.

1 — Στοὰ Ἀρσακείου — 1

ΕΙΔΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ
ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΣΑΣ

Νὰ προμηθεύεσθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (Πλατεῖα Συντάγματος), εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκει κανεὶς καὶ τὰ ὡραιότερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΖΗΝΕΡΗΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεύει παθήσεις στόματος καὶ ὀδόντων.

Ὁδὸς Μαυροκορδάτου 8

(Παρὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν)

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΚΑΡΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου ἀριθ. 9